

VIESĪTES

NOVADA
VĒSTIS

Kas izprot citus, tam daudz prāta. Kas izprot sevi, tas ir gudrs. Laodzi

VIESĪTE

ELKŠŅI

RITE

SAUKA

Viesītes novada pašvaldības informatīvais izdevums
Iznāk reizi mēnesī

Nr. 8
(146)
augusts
2015

Guntars Godiņš - Viesītes Goda pilsonis!

L. Liepiņas foto

*Viss ir vairāk nekā es,
es – tikai spoguļlausa
šīm debesīm, eglēm, svīrēm.
Cenšos to visu atspoguļot,
uzzīmēt, aprakstīt,
nezinot, kāpēc tas vajadzīgs.
Viss pastāv bez manis.
Es varu iet projām.
Vējš, ņem mani līdzi,
saule, rietēsim kopā!
Diena beidzas tāpat kā dzīve.
Ar tumsu.
/G. Godiņš/*

Šogad par nozīmīgu ieguldījumu Latvijas valsts un savas dzimtās pilsētas Viesītes identitātes stiprināšanā, par kultūras vērtību popularizēšanu un par Viesītes vārda nešanu pasaulē Viesītes

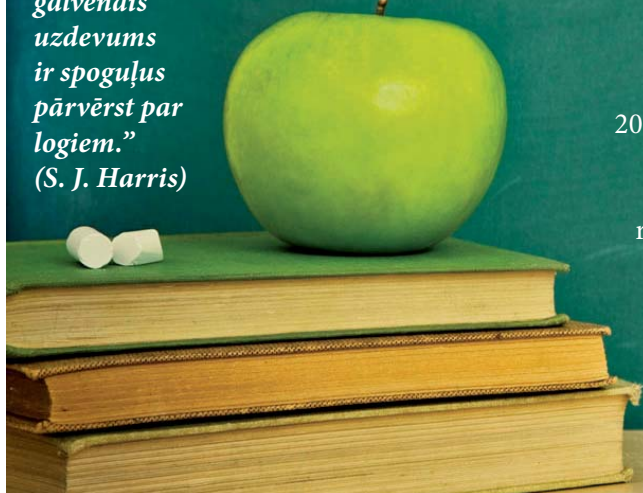
Goda pilsoņa nosaukums tika piešķirts viesītiem – dzejniekam un tulkotājam Guntaram Godiņam. Svinīgā apbalvojuma pasniegšana notika Viesītes pilsētas svētkos 1. augustā.

L. Dreļere foto

**AUGUSTS –
VASARAS PILN-
BRIEDA, RAŽAS
IEVĀKŠANAS
LAIKS**

*„Izglītības
galvenais
uzdevums
ir spoguļus
pārvērst par
logiem.”
(S. J. Harris)*

Gveicam Zinību dienā!

Lai veiksmīgs un panākumiem bagāts jaunais - 2015./2016. - mācību gads visiem Viesītes novada izglītības iestāžu darbiniekiem, skolēniem un viņu vecākiem!

Lai skolotājiem daudz radošo ieceru un spēks tās realizēt, lai skolēni ar aizrautību apgūst jaunas zināšanas un vecākiem prieks par bērnu sasniegumiem!

Lai vasarā uzkrātais saules siltums visu mācību gadu tiek glabāts sirdī un dāsni dāvāts apkārtējiem!

**Viesītes novada pašvaldības vārdā –
domes priekšsēdētājs J. Dimitrijevs.**

OFICIĀLĀS ZIŅAS

Viesītes novada domes š. g. 15. jūlija un 19. augusta sēdēs skatītie jautājumi

- Par Viesītes novada pašvaldībai piederošā nekustamā īpašuma Saukas pagastā „Sandras” izsoli un noteikumu Nr. 11/2015 apstiprināšanu.
- Par Viesītes novada pašvaldībai piederošā nekustamā īpašuma Rites pagastā „Stārķīši” izsoli un noteikumu Nr. 12/2015 apstiprināšanu.
- Par Viesītes novada pašvaldībai piederošā nekustamā īpašuma Rites pagastā „Irbenāji” izsoli un noteikumu Nr. 13/2015 apstiprināšanu.
- Par Viesītes novada pašvaldībai piederošā nekustamā īpašuma Viesītes pagastā „Pīrāgi” izsoli un noteikumu Nr. 14/2015 apstiprināšanu.
- Par Viesītes novada pašvaldībai piederošā nekustamā īpašuma Viesītē, Brīvības ielā 23, izsoli un noteikumu Nr. 15/2015 apstiprināšanu.
- Par Viesītes novada pašvaldībai piederošā nekustamā īpašuma Viesītes novada Viesītes pagastā „Mazeņģeļi” atkārtotu izsoli un noteikumu Nr. 16/2015 apstiprināšanu.
- Par izolāmā objekta - Viesītes novada pašvaldībai piederošo nedzīvojamo telpu Smilšu ielā 39, Viesītē, Viesītes novads, ar būves kadastra apzīmējumu 56150010314005 izsoles protokola apstiprināšanu.
- Par pašvaldības finansējumu glezniecības plenēra „Sēlijas vasara – 2015” rīkošanai (no pašvaldības budžeta piešķir EUR 1500,00).
- Par finansējuma līdz EUR 7000,00 piešķiršanu LED video ekrāna iegādei un uzstādīšanai.
- Par finansējuma EUR 3000,00 piešķiršanu Viesītes Sporta skolas sporta zāles grīdas remontam.
- Par finansējuma līdz EUR 2000,00 piešķiršanu sadraudzības pilsētas Ukrainā - Židačivas pilsētas - bērnu uzņemšanai no 2015. gada 23. līdz 28. augustam.

- Par finansējuma EUR 8400,00 piešķiršanu SIA „Pērlite” pamatkapitāla palielināšanai – ēku remontdarbiem.
- Par pamatlīdzekļu (krūmgrieža, monitora, sistēmbloka, datora) norakstīšanu.
- Par nekustamā īpašuma nodokļa piedziņu no 2 personām.
- Par pašvaldības palīdzību dzīvokļu jautājumu risināšanā, par īres līgumu pagarināšanu.
- Par ziņu par deklarēto dzīvesvietu anulēšanu 3 personām.
- Par dalību projektā „Ekosistēmu pakalpojumu integrēšana reģionālajās politikās un ES fondu piesaistē – ekosistēmu pakalpojumu integrēta partnerība”.
- Par aizņēmuma segšanu Valsts kasei par projektu „Kaļķu ielas rekonstrukcija posmā no P. Stradiņa ielas līdz Robežu ielai Viesītes pilsētā”.
- Par atbalstu Viesītes novada pašvaldības projektam „Meliorācijas sistēmas atjaunošana Viesītes pilsētā un Viesītes pagastā”.
- Par apbalvojuma „Viesītes Goda pilsonis” piešķiršanu (par nozīmīgu ieguldījumu Latvijas valsts un savas dzimtas pilsētas Viesītes identitātes stiprināšanā, par kultūras vērtību popularizēšanu, par Viesītes vārda nešanu pasaulē, Viesītes Goda pilsoņa nosaukumu nolēma piešķirt viesītiem - dzejniekam un tulkotājam Guntaram Godiņam).
- Par ieejas biļešu cenu apstiprināšanu Viesītes muzeja „Sēlija” nodaļās.
- Par Viesītes Sporta skolas un Viesītes novada pašvaldības pirmsskolas izglītības iestādes „Zilīte” nolikumu apstiprināšanu (jaunā redakcijā).
- Par zemes nomas līguma slēgšanu ar 3 personām un atteikumu 1 personai.
- Par zemes nodošanu īpašumā bez atlīdzības 1 personai.
- Par medību patību lietošanas līguma pa-

garināšanu ar biedrību Mednieku klubs „Province”.

- Par zemes nodalīšanu ēku uzturēšanai un atsavināšanas procesa uzsākšanu.
- Par zemes ierīcības projekta „Strausi”, Viesītes pag., Viesītes nov., apstiprināšanu.
- Par nekustamā īpašuma lietošanas tiesību apgrūtinājumu pašvaldībai piekritīgām zemes vienībām ar kadastra apzīmējumu 56880040368 un 56880040362.
- Par valsts vietējā autoceļa V827 „Pievedceļš Saukas skolai” pārņemšanu.
- Par zemes īpašuma „Krievāres Zemzari”, Viesītes pagastā, Viesītes novadā, sadalīšanu.
- Par nosaukumu un adreses maiņu nekustamajam īpašumam Viesītes novada Elkšņu pagastā „Prauliņi”.
- Par adreses noteikšanu zemes vienībai ar kadastra apzīmējumu 56150010287 un būvei.
- Par nekustamā īpašuma Viesītes novada Viesītes pilsētas Biržu iela 24A atsavināšanas piedāvājumu.
- Par nekustamā īpašuma Viesītes novada Viesītes pagastā „Mežrozītes” atsavināšanas piedāvājumu.
- Par nekustamā īpašuma Viesītes novada Viesītes pilsētas Kaļķu iela 1A atsavināšanas piedāvājumu.
- Par Grozījumiem Viesītes novada pašvaldības 2015. gada budžetā.
- Par pusdienu maksu Rites pamatskolā 2015./2016. mācību gadā 5. - 9. klašu skolēniem (apstiprināja EUR 0,90).
- Par atvaļinājuma piešķiršanu domes priekšsēdētājam Jānim Dimitrijevam no š. g. 24. augusta līdz 30. augustam.

Nākošā novada domes kārtējā sēde notiks š. g. 16. septembrī.

Informāciju sagatavoja pašvaldības kancelejas vadītāja D. Vītola.

Domes sēžu protokoli un ieraksti skatāmi novada mājaslapā: www.viesite.lv

Vārds izpilddirektoram

Par ukraiņu bērnu bērti. No 23. - 28. augustam uz nometni Viesītē ieradās seši bērni un divas bērnu mammas no Ukrainas sadraudzības pilsētas Židačivas.

Viesi no Ukrainas piedalījās radošajās aktivitātēs Mākslas un mūzikas skolā, iepazīs Viesīti, muzeju SĒLIJA, viesojās Saukas dabas parkā, atpūtas bāzē Pērlite, kā arī apmeklēja Tērvetes dabas parku, Rīgu un Jūrmalu.

Viesītes novada dome atvēlēja līdz 2000 eiro lielu naudas summu nometnes organizēšanai bērniem no Židačivas vecumā no 8 - 15 gadiem, kurus skāris Ukrainā notiekošais konflikts. Tie ir antiteroristiskās operācijas darbinieku un karavīru bērni.

Židačivas pašvaldība apzināja pilsētas iedzīvotājus un dalībai nometnē pieteica

tos savā redzeslokā esošos bērnus, kam šādas veida nometne un īslaicīga vides maiņa ir visvairāk nepieciešama.

Par asfalta seguma atjaunošanu u.c. remontdarbiem. Ir atjaunots asfalta segums Viesītē Raiņa ielas posmā no apļa līdz

Dārza ielai, kā arī izveidots trotuārs Smilšu ielā pie „bērziem”.

Notiek projektēšanas darbi pie Sporta ielas asfalta seguma uzklāšanas un trotuāra izveidošanas līdz Meža ielai, kā arī asfalta uzklāšanas Pavasara ielā, posmā no Sporta ielas līdz daudzdzīvokļu mājai Pavasara ielā 4a. Darbi tiks veikti 2016. gada pavasarī.

Tiek veikti pašvaldībai piederošo dzīvojamo māju krāsošanas darbi Raiņa ielā 15, Brīvības 4.

Kā katru gadu, arī šogad ir apsekoti pašvaldības dzīvokļi. Pamatojoties uz iesniegumiem, rindas kārtībā 9 pašvaldības dzīvokļos Viesītē un Saukā tiks nomainīti logi.

Viesītes novada pašvaldības izpilddirektors A. Žuks

Piešķirts finansējums Valsts un pašvaldības vienotā klientu apkalpošanas centra izveidei

Valsts vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija atbalstījusi Viesītes novada domes iesniegumu un piešķirusi EUR 5055 valsts budžeta dotāciju Valsts un pašvaldību vienota klientu apkalpošanas centra izveidei Viesītes novada pašvaldības administrācijas ēkā Viesītē, Brīvības ielā 10. Centra izveide nodrošinās novada iedzīvotājus ar iespēju kārtot jautājumus un saņemt pakalpojumus no Valsts iestādēm: Lauku atbalsta dienesta, Nodarbinātības valsts aģen-

tūras, Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes, Uzņēmumu reģistra, Valsts ieņēmumu dienesta, Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras, Valsts Zemes dienesta un novada pašvaldības.

Saņemtais finansējums tiek izlietots klientu apkalpošanas telpas iekārtošanai, ērtas piekļuves nodrošināšanai klientiem ar īpašām vajadzībām, biroja un video novērošanas tehnikas iegādei un centra darbības nodrošināšanai. Vienotais Valsts un pašval-

dības iestāžu klientu apkalpošanas centrs darbību Viesītes novadā uzsāks 2015. gada 1. septembrī un nodrošinās novada iedzīvotājus ar iespēju saņemt iestāžu pakalpojumus operatīvāk – vienā vietā, tuvāk dzīvesvietai. Šobrīd VARĀM gatavo sadarbības līgumu par pakalpojumu sniegšanu ar Viesītes novada pašvaldību un augstāk minētajām valsts iestādēm. Septembra mēnesī plānotas darbinieku apmācības.

Avots: www.viesite.lv

Viesītes novadu apmeklē delegācija no sadraudzības pilsētas Polijā

ciāliste Laura Liepiņa. Vīzītes mērķis bija apspriest turpmākās sadarbības iespējas starp Viesītes novada un Čeladžas pilsētas pašvaldībām.

Tikšanās laikā tika pārrunātas abu pašvaldību turpmākās sadarbības ie-

No 10. līdz 12. jūnijam Viesītes novadā viesojās četru cilvēku delegācija no sadraudzības pilsētas Polijā. Čeladžas delegāciju pārstāvēja vicemērs Elžbieta Dmitruk, Izglītības un sociālo jautājumu departamenta direktore Małgorzata Ochęduszek - Ludwik, tulks Maria Chrzanowska un šoferis Rafał Niemczyk. No Viesītes novada pašvaldības puses ar delegāciju tikās priekšsēdētājs Jānis Dimitrijevs, Viesītes vidusskolas direktors Andris Baldunčiks, Sporta skolas direktors Jānis Osis, kancelejas vadītāja Daina Vītola un Jaunatnes lietu spe-

spējas. Plānots, ka šī gada rudenī būs Viesītes novada atbildes vizīte Polijā, lai sastādītu 2016. gada sadarbības plānu. Viesītes novada domes priekšsēdētājs norāda, ka šajā tikšanās reizē tika ievirzītas sarunas par Viesītes novada pašdarbnieku kolektīvu iespējām piedalīties kādā no Čeladžas pilsētas pasākumiem 2016. gadā.

J. Dimitrijevs norāda, ka visi aizsāktie temati noteikti netiks nolikti plauktā, bet jau drīzumā abu pašvaldību pārstāvji sagatavos jau reālus piedāvājumus sadarbības turpināšanai: „Tāpat tika runāts par sadarbības iespējām jaunatnes un sporta jomā - starptautiska futbola turnīra organizēšanu un skolēnu vasaras nometnēm. Liela interese Polijas delegācijas pārstāvjiem bija par iespējām attīstīt uzņēmējdarbības infrastruktūru Viesītes novadā, par ko noteikti tiks turpinātas sarunas arī nākamajā tikšanās reizē.”

Tā kā vairumam delegācijas pārstāvju šī bija pirmā vizīte Latvijā un Viesītes novadā, viesi tika iepazīstināti ar Viesītes pilsētu, tās vēsturi un infrastruktūru. Lai Polijas delegācijas pārstāvji labāk iepazītu latviešu kultūru, viņiem tika sniegta iespēja piedalīties Latvijas skolu jaunatnes Dziesmu un deju svētku noslēguma pasākumos. Svētku gājiens un noslēguma koncerts viesus aizkustināja, un, kā norādīja Małgorzata Ochęduszek-Ludwik, neesot jāzina latviešu valoda, lai koncertā saprastu dziesmu un šo svētku nozīmi.

**Viesītes novada pašvaldības
Jaunatnes lietu un sabiedrisko attiecību
speciāliste L. Liepiņa
Autores foto**

Labo vārdu svētki lauku cilvēkiem. VEDĒJS 2015

Ir noslēdzies gadskārtējais biedrības „Lauku partnerība Sēlija” rīkotais radošais konkurss „Vedējs”. Šogad tas noritēja 10. reizi. Konkursa mērķis ir rosināt partnerības teritorijas lauku ļaudis teikt labus vārdus par saviem kaimiņiem, sava pagasta iedzīvotājiem, kuri ir apliecinājuši savu piederību laukiem ar izpalīdzību, sabiedrisko aktivitāti un optimismu. Šogad tika iesniegti 15 apraksti. To varoņi - dažādu lauku dzīves jomu pārstāvji - novadpētnieki, darbīgas ģimenes, dzīvespriecīgi seniori, vietējās pašvaldības darbinieki, skolotāji.

Tā ir iespēja konkursa noslēguma pasākumā, kas tradicionāli notiek iepriekšējā gada laureāta pagastā vai pilsētā, sanākt kopā līdzīgi

domājošajiem no visa bijušā Jēkabpils rajona. Šogad tā ir Viesīte, kur dzīvo VEDĒJS 2014 – Jēkabpils novada pašvaldības projektu speciāliste GUNTA DIMITRIJEVA. Noslēguma

pasākums notika 11. augustā Viesītes muzejā „Sēlija”. Tajā piedalījās aprakstu autori un varoņi, pagastu pārstāvji un draugi, kas savu paldies VEDĒJIEM izteica ar ziediem. Lauku partnerības vedēju pulkam ir piebiedrojušies 17 VEDĒJI, jo šogad partnerības VEDĒJA luksturišus saņēma arī divas ģimenes no Viesītes novada. VEDĒJA 2015 galveno titulu šogad saņēma Ilze un Pēteris Liči no Saukas (attēlā).

Svētku noskaņai pasākumā uzstājās Jēkabpils mūzikas skolas mūziķi, bet pasākuma izskaņā viesi tika cienāti arī ar tradicionālo mielastu brīvā dabā.

**Viesītes novada pašvaldības
Sabiedrisko attiecību speciāliste L. Liepiņa
Autores foto**

Pašvaldība apseko publiskos interneta pieejas punktus

Pašvaldības pārstāvji: domes priekšsēdētājs J. Dimitrijevs, izpilddirektors A. Žuks, Attīstības un plānošanas nodaļas vadītāja I. Vītola, projektu administratore A. Kalniņa

sītes novada pašvaldības administratīvajā ēkā (Brīvības iela 10, Viesīte, Viesītes novads, LV-5237), Viesītes muzejā „Sēlija” (A. Brodesles iela 7, Viesīte, Viesītes novads, LV-5237),

otrārt, publiskajos interneta pieejas punktus ar pieeju bezvada interneta piekļuves zonās: pie bijušās Viesītes arodvīdusskolas dienesta vietas (Smilšu iela 39, Viesīte, Viesītes novads, LV-5237), SIA „Pērlite” teritorijā („Pērlite”, Viesītes pagasts, Viesītes novads, LV-5237), pie daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas („Melioratori”, Viesītes pagasts, Viesītes novads, LV-5237), Saukas dabas parkā („Vecbincāni”, Saukas pagasts, Viesītes novads, LV-5224), Elkšņu estrādē („Estrāde”, Elkšņi, Elkšņu pagasts, Viesītes novads, LV-5217), teritorijā preti Rītes pagasta pārvaldei (Druviņas 8, Rītes pagasts, Viesītes novads, LV-5228). Tāpat bezmaksas bezvadu internets ir pieejams pie Viesītes novada pašvaldības administratīvās ēkas, pie Viesītes mu-

un datortīkla administrators G. Grinbergs apsekoja projekta nr. 3DP/3.2.2.0/14/IPIA/VRAA/019 „Publisko interneta pieejas punktu attīstība Viesītes novadā” izveidotos publiskos interneta pieejas punktus, lai pārliecinātos par to kvalitāti, pieejamību iedzīvotājiem un esošo lietotāju aktivitāti. Tā kā interese šobrīd ir salīdzinoši neliela, tad tika apsvērtas iespējas informācijas pieejamībai par šiem punktiem pēc iespējas plašākam sabiedrības lokam.

Pašvaldība aicina izmantot jaunizveidoto publisko interneta pieejas punktu piedāvātās iespējas: pirmkārt, publiskajos interneta pieejas punktus ar pieeju datortehnikai: Vie-

Viesītes bibliotēkā (Smilšu iela 2, Viesīte, Viesītes novads, LV-5237), Lones Tautas namā („Medņi”, Lone, Saukas pagasts, Viesītes novads, LV-5224), Saukas pagasta Lones bibliotēkā („Pagastmāja”, Lone, Saukas pagasts, Viesītes novads, LV-5224), Saukas pagasta Saukas bibliotēkā (Māja 3, dz. 7, Sauka, Saukas pagasts, Viesītes novads, LV-5224), Elkšņu bibliotēkā („Pagastmāja”, Elkšņi, Elkšņu pagasts, Viesītes novads, LV-5217), Rītes bibliotēkā („Pagastmāja”, Rītes pagasts, Viesītes novads, LV-5228);

zeja „Sēlija” centrālās ēkas un pie Lones Tautas nama.

Esiet aktīvi, izmantojiet šo iespēju paši un iesakiet to citiem!

Attīstības un plānošanas nodaļa
A. Kalniņas foto

Sociālā dienesta darbinieki devās pieredzes apmaiņas vizītē uz Somiju

No 6. līdz 9. augustam Viesītes novada Sociālā dienesta darbinieki devās pieredzes apmaiņas vizītē uz Ekenas pilsētu Somijā. Šis brauciens notika, pateicoties Sociālā dienesta un organizācijas „Bikupan” Somijā veiksmīgai sadarbībai. Organizācijas „Bikupan” pārstāvji Soren Lonnegren, Guy Sundstrom, Viveca un Berndt Lindblom vairākkārt ir apmeklējuši Viesīti un sagādājuši daudzas noderīgas lietas Viesītes novada iedzīvotājiem, kuriem tās ir ļoti nepieciešamas (apģērbs, apavi, mēbeles, gultas piederumi, higiēnas piederumi, palīglīdzekļi personām ar kustību traucējumiem utt.).

Vizītes mērķis bija iepazīties ar sociālo darbu Somijā. Viesītes novada Sociālā dienesta darbinieki apmeklēja organizāciju „Bikupan”, iepazīnās ar tās ikdienas darbu, kā tiek gatavota palīdzība Latvijas iedzīvotājiem, t. sk. Viesītes maznodrošinātajiem iedzīvotājiem. Jāsaka, ka šie cilvēki palīdz citiem ar vislielāko mīlestību un atdevi, nežēlojot ne

sevi, ne savus resursus. Vizītes laikā arī tika apmeklēts Ekenas pilsētas Veco ļaužu pansionāts. Apmeklējuma laikā tā direktore Sonja Johanson sniedza izsmieļošu informāciju par aprūpes iestādes darbu, kā arī atbildēja uz daudziem mūs interesējošiem jautājumiem. Tika apmeklēts arī Ekenas pilsētas Veco ļaužu nams un slimnīca – aprūpes centrs.

Tikšanās laikā labdarības organizācijas „Bikupan” pārstāvji un Viesītes Sociālā dienesta darbinieki vienojās par turpmāko sadarbību, jo abām pusēm ir viens mērķis: palīdzēt tiem, kam tas ir visvairāk nepieciešams. Nākamā tikšanās ar sadarbības partneriem notiks jau pavisam drīz –

augusta beigās Somijas delegācija kopā ar filmēšanas grupu ierodas Viesītē, lai uzņemtu

pusstundu garu dokumentālo filmu par organizācijas „Bikupan” labajiem darbiem, t. sk. sadarbību ar Viesīti.

Viesītes novada Sociālā dienesta vadītāja
S. Matačina
L. Liepiņas foto

Aizvadīti Viesītes pilsētas svētki

Tāpat svētkos pateicības saņēma tie Viesītes novada cilvēki, bez kuru darba un atbalsta nebūtu iedomājama Viesītes novada kolektīvu dalība XI Latvijas skolu jaunatnes Dziesmu un deju svētkos Rīgā - kultūras darbinieki, kolektīvu vadītāji, izglītības iestāžu vadītāji un pedagogi, autobusu vadītāji un novada vadība.

Jau tradicionāli Viesītes pilsētas svētkus apmeklēja arī patruļkuģa P-07 „Viesīte” komanda.

Svētku koncertu vadīja mūziķis, fonda

Viesītes pilsētas svētki šogad sākās 31. jūlijā ar ekumēnisko svētku Viesītes Brīvības baznīcā, kur visu trīs konfesiju mācītāji aizlūdza par pilsētu un tās iedzīvotājiem. Dievkalpojuma arī svinīgi tika atklāts baznīcas āra apgaismojums, kam sekoja koncerts par godu pilsētas 87. gadadienai.

1. augustā Viesītes pilsētas svētki „Saticšanās klusajā pilsētiņā” piedāvāja plašu programmu visām vecuma grupām. Svētku rīts jau otro gadu sākās ar rīta modināšanu, kuras laikā pašvaldības policijas vecākais inspektors Indulis Surkulis kopā ar pūtēju orķestri modināja viesītiešus. Jau no pulksten deviņiem Zaļā tirgus teritorijā darbojās amatnieku un mājražotāju tirdziņš un Viesītes mazpulcēnu vadībā tapa ziedu paklājs pilsētas ģerboņa formā.

Muzeja „Sēlija” teritorijā jau otro gadu bērniem bija bezmaksas pieejamas atrakcijas, velokarti un dažādas radošas aktivitātes, kuras nodrošināja Viesītes Baptistu draudze. Dienas gaitā sportisko aktivitāšu entuziasti varēja vērot boksa un ielu vingrotāju paraugdemonstrējumus, savukārt teātra un

literārajā parkā svētku apmeklētāji varēja baudīt Saldus novada Druvas KN teātra izrādi „Īsa pamācība mīlēšanā” un tikšanos ar pasaules apceļotāju Pēteri Strubergu, grāmatas „Ar pasaules garšu mutē” prezentāciju.

Svētku koncertā muzicēja Viesītes Kultūras pils pūtēju grupa, dejoja Viesītes deju kolektīvs „Augšzeme” un viesi no Saldus – deju kolektīvs „Druva”. Koncerta pirmajai daļai sekoja svētku uzrunas un Viesītes Goda pilsoņa sveiksana. Šogad par nozīmīgu ieguldījumu Latvijas valsts un savas dzimtas pilsētas Viesītes identitātes stiprināšanā, par kultūras vērtību popularizēšanu un par Viesītes vārda nešanu pasaulē Viesītes Goda pilsoņa nosaukums tika piešķirts viesītiem – dzejniekam un tulkotājam Guntaram Godiņam.

„Viegli” pārstāvis Jānis Strapcāns. Līdz pat rīta gaismai uz svētku skatuves muzicēja Latvijā populāri mūziķi – Dabasu Durovas, Antra Stafecka, Gipsy Mania, Otra Puse, Līne Greifāne un trīs milas musketieri, Žoržs Siksa, Roberto Meloni un Rinaldo.

**Viesītes novada pašvaldības
Jaunatnes lietu un sabiedrisko attiecību
speciāliste L. Liepiņa
L. Liepiņas, L. Kļaviņas foto**

Kas cits, ja ne es? Kad vēl, ja ne tagad!

Septembrī uz atvadām no vasaras Elkšņos aicina Rokdarbu un mākslas pulciņa dalībnieces. Košu akcentu sagatavojusi Rita Ratniece. Tā ir gleznu izstāde, kas tapusi vairāku gadu gaitā, Ritai mācoties glezniecību Viesītes Mākslas un mūzikas skolas gleznošanas studijā „Pindzeles” pie skolotājas Daces Tropas un Aknīstes Mākslas skolā pie skolotājas Evas Jočas.

Kas cits, ja ne es? Kad vēl, ja ne tagad - ir Ritā dzīves devīze un izstādes moto. Atsaucoties šim aicinājumam, ikviens mīļi gaidīts Atmiņu istabā, kur skatāma Ritā Ratnieces gleznu izstāde „Ziedi – Klusās dabas – Portreti”.

**R. Urbacāne
Autores foto**

Ritā Ratnieces gleznas – košas krāsas, sievišķīgi akcenti.

Pirmā augusta svētdiena – Mazā Bāniša svētki

dones galvenie uzdevumi bija pārdot biļetes un nosaukt pieturas, rūpēties par kārtību vagonos un ziemā kurināt krāsnīņas.

Bānītis kādreiz kursēja četrās līnijās – Nereta, Akniste, Jēkabpils un Daudzeva. Tā kā Viesītē bija depo, tad pēdējā pietura bija Viesītē, kurā šoreiz varēja noskatīties īsfilmu par Viesītes dzelzceļniekiem „Daudzas profesijas – viena mīlestība”. Pēc tam kopīgi tika dziedāta dzelzceļnieku himna, kas šajos svētkos izskanēja īpaši sirsnīgi.

Šogad Mazais Bānītis nosvinēja 99 gadu jubileju, bet Viesītes muzejs „Sēlija” – 15! Svētki aizvadīti, simtgadi gaidot, nu jāsāk gatavoties Mazā Bāniša 100 gadu jubilejai!

Paldies ikvienam, kas palīdzēja svētku tapšanā un norisē! Īpašs paldies bijušajiem dzelzceļniekiem, viņu ģimenēm un draugiem, kas piedalījās svētkos! Un, protams, paldies apmeklētājiem!

2. augustā Viesītes muzeja „Sēlija” teritorijā norisinājās Mazā Bāniša svētki, atzīmējot tradicionālo Dzelzceļnieku dienu. Tie ir svētki vārda vistiešākajā nozīmē, jo tiekas dzelzceļnieki vai to radinieki ne tikai no Viesītes, bet arī no citām Latvijas pilsētām. Dzelzceļnieku svētku svinēšana Viesītē ir tradīcija, kas ir aizsākusies Viesītes šaursliežu dzelzceļa laikā.

Svētki vienmēr iesākas ar Mazā Bāniša pušķošanu, svētku uzrunām un dzelzceļnieku sveikšanu. Šogad tie izvērtās patiešām muzikāli, jo sveikt dzelzceļniekus bija ieradusies pašmāju mūziķi – Viesītes pūtēju orķestris un grupas „Dabasu Durovys” dalībnieks Romāns Sladziš, kā arī ansamblī no Lones un Sunākstes – tās ir pieturas, kur kādreiz Mazais

Bānītis pietāja.

Un tā – Mazais Bānītis jautri ripoja dziesmu un orķestra pavadījumā.

Pa ceļam uz Sunāks ti mūs paspēja pārsteigt pats laupītājs Kaupēns! Piedraudot ar pistoli, viņš mēģināja atņemt naudu un vērtslīetas pat svētku dalībniekiem, bet palika bešā. Viesi ātri saprata, ka ierocis nav īsts, un uzsāka sarunu ar Kaupēnu.

Skatītājiem bija iespēja vērot, kā notiek eksāmens Mazā Bāniša pavadonei. Pava-

Ceram, ka Jums patika!

Viesītes muzeja „Sēlija” kolektīvs
A. Mutules foto

NERETA - rakstnieku novads

Biedrības „SĒĻU KLUBS” projekta „Sēlijas akadēmija - 1. gads” radošā braucienā pa Neretas novada rakstnieku piemiņas vietām 25. jūlijā devās dažādu paaudžu, dažādu profesiju interesenti. Šī diena bija informācijas ieguvē ļoti bagāta, interesenta, izglītojoša. No rīta katrs brauciena dalībnieks saņēma Ilmas Svilānes sagatavotu darba mapīti ar sarakstu un attēliem par novada rakstniekiem, kurā dienas gaitā krājās vērtīga informācija, jo, zinošu gidu – Lidijas Ozoliņas, Ilzes Līdumas – vadīti, iepazīnāmies ar Imanta Auziņa, Jūlija Dievkociņa, Jāņa Veseļa, Lūcijas Ķuzānes, Zentas Liepas, Veltas Tomas, Mika Skruziša, Jāņa Jaunsudrabiņa dzīves gājumu, apmeklējām

mājas, māju vietas, kapsētas.

Viesojoties Lūcijas Ķuzānes Medņu krogā, kafijas pauzes laikā izbaudījām seno laiku elpu, kas izstaroja no šīs ēkas, mēbelēm un citiem saglabātiem eksponātiem. Cieņojoties Jāņa Jaunsudrabiņa muzejā „Riekstiņi”, vadījām sarunas par Neretas novada

rakstniekiem, par Sēļu kluba iecerēto Sēlijas Akadēmiju. Kopības sajūtu radīja pusdienas sētsvidū. Paldies brauciena organizētājam Ilmai Svilānei, šoferītim, kas visas dienas garumā brauca pa mūsu lauku ceļiem!

V. Lāce
Autores foto

Viesītes vasara un muzejs "Sēlija"

Vasara muzejam ir intensīva darba laiks. Gada sākumā ielānotie pasākumi mijas ar tūristu pieplūdumu nedēļu nogalēs. Šķiet, tikko aicinājam apmeklētājus uz Muzeju nakti, kura Viesītes muzejam šogad saucās „Sēļi un Rainis”. Tad sekoja tradicionālā Pēterdiena Paula Stradiņa vārda dienā, kas šogad iekrita pirmdienā.

Katri, kaut nelieli svētki mums saistīti ar kādu posmu muzeja nodaļu attīstībā. Attīstība ir īstais vārds, jo parāli muzeja tiešajam darbam ar krājumu un apmeklētājiem mēs

pus daudzus augus, ko katrs var lietot savas veselības stiprināšanai, mēs aicinām izmantot mums līdzās dabā esošo, meklēt zāles, par kurām nav daudz jāmaksā. „Veselības pēda” ir arī aicinājums sekot līdz jaunākajiem atklājumiem par savu ķermeni. Pēdas laukumā un punkti neredzamiem, bet sajūtiem nervu „valgiem” savienoti ar mūsu ķermeņa orgāniem. „Veselības pēda” augus stādām aptuveni atbilstoši šiem laukumiem, jo daļai ārstniecības augu ir konkrēts pielietojums. Tā mums ir laukums ar sirds veselības augiem,

rakstu, interesantas un radošas personības, kāds ir arī viņu skatījums uz mūsu pilsētu un Sēlijas novadu. Šķiet, ir pareizs teiciens, ka no malas viss labāk redzams. Mums tikai atliek ieklausīties, priecāties, ka mākslinieki atzinīgi izsakās par pilsētas sakoptību un atzīst Viesīti par skaistu. Bet jāuzklausa arī kompetentu personu aizrādījumi vai kritika, nav jāapvainojas par patiesību, kas ir acīmredzama. Viens no šādiem jautājumiem ir neveiksmīgais „Āža” apkārtnes iekārtojums.

Laikam Dievs mīl māksliniekus, jo plenēra

Plenēra atklāšana Paula Stradiņa skolā.

Mākslas iela. Glezno Juris Ģermanis.

laukumi zarnu un kuņģa darbībai un citiem mūsu orgāniem, ko sajūtam tikai tad, kad kaut kas nav kārtībā. Pēdu veidojot, paši mācāmies un uzzinām daudz vērtīga, kam līdz šim nebija laika pievērsties. Ceram, ka arī apmeklētājiem tā rasis pārdomas un aicinās rūpēties par savu veselību, kā to darīja arī ievērojamais ārsts profesors Pauls Stradiņš.

Paula Stradiņa skolas ekspozīcijas vel tītas Viesītes novada kultūrvēsturei. Jaunums šogad ir Vecā Stendera kabineta ekspozīcija un Kāpēča klase, kā arī izstāde 2. stāvā – „20. gadsimta otrā puse. Viesītes novads”. Tajā skatāmas Viesītes vidusskolas skolotājas Zentas Rancānes melnbaltās fotogrāfijas, kas parāda viesītiešu dzīvi pagājušā gadsimta 60. - 90. - tos gados, likvidētās arodskolas un bijušā PMK - 12 muzejam nodotie priekšmeti. Daudzās fotogrāfijas dod ieskatu par aizgājušajiem laikiem vai atsauc atmiņā tā dēvētos padomju laikus.

Tikko aizritējusi glezniecības plenēra nedēļa Viesītē. Mākslinieces Līgitas Caudes aicināti, te pulcējās 23 mākslinieki no dažādām vietām Latvijā, kā arī no Gruzijas un Krievijas. Plenēru tāpēc var saukt arī par starptautisku. Mākslinieki katrs ar savu rok-

nedēļa bija jauka un saulaina. Sadzīvīkie tumšie plankumiņi vairumam plenēra dalībnieku nespēja sabojāt prieku par kopā būšanu un iespēju no sirds iegrimt apkārtnes skaistumā. Patikami bija redzēt smaidošas un optimistiskās gleznotāju sejas un viņu darba augļus. Visa nedēļa dabai, krāsām, kartoniem, papīram vai audekliem. Visa nedēļa Sēlijas skaistumam, kas atmirz gleznās visā krāšņumā un patiesībā, aicinot mūs skatīties un arī saredzēt savu bagātību.

Viena no grūtākajām dienām varbūt bija „Mākslas ielas” diena kopā ar interesentiem pie Zaļā tirdziņa un P. Stradiņa ielā. Varbūt vainīga cilvēku aizņemtie darbi, bet šo interesentu bija pamaz. Nākamās dienas pievakare un vakars māksliniekiem deva iespēju atpūsties, jo mūs laipni sagaidīja Pilkalnes muižas īpašnieki Valdis un Irma Tomsoni. Māksliniekiem bija iespēja skatīt skaistos skatus uz Lietuvas pierobežu.

Bet visbagātākā, protams, bija plenēra noslēguma diena Mazā Bāniša parkā, kad mākslinieku darbi bija skatāmi visi kopā. Pēc svinīgām izstādes atklāšanas uzrunām sekoja individuāla iepazīšanās ar gleznotājiem un viņu darbiem.

Turpinājums 8. lpp. »»»

«« Sākums 7. lpp

Skatītāji varēja atzīmēt savus mīļākos darbus, balsojot par Skatītāju balvas laureātiem. Zāliena vidū viens pēc otra rindojās mākslinieku gleznas, kas tiek dāvinātas Viesītes novada pašvaldībai. Starp tām arī Viesītes ev. – lut. Brīvības baznīcas īpašais pasūtījums – novada dievnamu gleznojumi, no kuriem četri turpmāk rotās Viesītes baznīcu. Lielākā daļa gleznu papildinās muzeja „Sēlija” gleznu kolekciju un A. Kasinska balvas fondu.

Plenēra noslēguma vakars noritēja jaukā kafējnicā „Zaļā varde”, kas arī visu darba nedēļu laipni uzņēma māksliniekus, dodot iespēju arī patīkamām atpūtas pauzēm. Plenēra noslēguma pasākums iesākās ar nopietnām sarunām par Sēlijas māksliniekiem un viņu devumu Sēlijai, ko vadīja Sēļu kluba valdes priekšsēdētāja vietniece, mākslas vēstures maģistre Zanda Zibiņa, visiem viesītiešiem pazīstamā skolotāja A. Kasinska meita, kas, tēva mudināta, turpina Sēlijas kultūrvēstures apzināšanas un popularizēšanas darbu. Plenēra noslēgumā piedalījās Sēļu kluba biedri no Aknīstes, Jēkabpils, Viesītes novadiem un Rīgas. Šī tikšanās ar plenēra dalībniekiem tika plānota jau ziemā, kad tapa Sēļu kluba pro-

jekts „Sēlijas Akadēmija – 1. gads”, ko atbalstījusi Viesītes novada pašvaldība. Tā tiešām bija vērtīga saruna, kas Sēlijas mākslinieku sarakstu ļāva papildināt ar jauniem vārdiem, atklāja piemirstas personības kultūrvēsturē. Izskanēja gan cildinoši vārdi par veiksmīgu, paliekošu un nozīmīgu mūsdienu mākslinieku devumu Sēlijas sabiedrības labā, gan arī kritiskas piezīmes. Starp jaunajiem vārdiem, ko piepulcējam Sēlijas mākslinieku saimei, ir arī šī gada plenēra dalībnieki Ludvigs Bērziņš no Aizkraukles, Līga Jukša no Mazsalces un Einārs Kvilis no Jēkabpils. Vakara gaitā tika paziņoti plenēra noslēguma izstādes Skatītāju balvas ieguvēji, kuru darbi tika visvairāk ievēroti. Otro trešo vietu daļa Līgita Caune un Valērijs Dičkovskis, bet pirmajā – Ludvigs Bērziņš. Simboliskā velte – balts, tīrs audekls – lai ir novēlējums turpmākajam radošam darbam. Īpašs paldies mūsu iemīļotajai māksliniecei Līgitai Caunei – plenēra organizatorei un dvēselei – gan par iespēju baudīt tik kuplas mākslinieku saimes klātbūtni Viesītē šajā vasarā, gan par dāsnajiem dāvinājumiem! Otrs gleznotājs, kas tradicionāli dāvina vairākus savus darbus viesītiešiem par laipno uzņemšanu, ir Valērijs Dičkovskis. Viņš pa šiem ga-

diem kļuvis pazīstams, iemīļots un apbrīnots, tāpēc priecē ziņa par viņa personalizētās rīkošanu Kultūras pili rudens pusē.

Plenēra noslēguma vakaru papildināja gleznotāja Eināra Kviļa neliels ģitārspēles koncerts, kas mums atklāja šī mākslinieka otro milestību – mūziku. Prieks arī par viņa dāvināto dvēselisko Viesītes baznīcas gleznu, kas paliks muzeja krājumā.

Atvadu vakars izskanējis, atstājot daudz jauku atmiņu par sirsnīgām tikšanās reizēm ar māksliniekiem un viņu darbiem – mazu sirds daļiņu, kas paliks Viesītē. Paldies ielūgtajiem īpašajiem viesiem, kas ieradās uz šo vakaru, bet viņu skaits bija plānots un varēja būt daudz kuplāks! Īpašs mākslinieku paldies izskanēja kafējnicā īpašniekam Gintam Briškam, bet plenēra rīkotāju vārdā jāpateicas arī jaunajai „Pērlītes” saimniecei Inītai Liepiņai, kas darīja visu iespējamo un pat neiespējamo, lai nodrošinātu plenēra dalībnieku naktsmājas! Paldies visiem, kas atbalstīja mūs, kas piedalījās un priecājās par mākslas radīšanas brīnumu, šo ne tik biežo iespēju starp darba un aizņemties dienām!

I. Svilāne, muzeja „Sēlija” vadītāja
Autores foto

PAGASTU ZIŅAS

Saukas pagasta dienā

Šovasar 4. jūlijā svinējām Saukas pagasta svētkus. Šī bija jubilejas reize – 10 - tie pagasta

māksliniece Līgita.

Pagasta svētku dienā savu gaitu iesākām ar modināšanu (Indulis Surkulis un Pēteris Līcis apbraukāja pagasta teritoriju

gasta vidējās paaudzes deju kolektīvs, Ābeļu kultūras nama aktieri (rež. P. Draņevičs), Daugavpils teātra dziedošie aktieri.

Pēc garas dienas, skaista koncerta, sportiskām aktivitātēm visi tika laipni aicināti uz kopīgas maltītes baudīšanu. Mielojāties ar zivju un sēņu zupām, ko meistarīgi uz ugunsкура vārīja Aivars Lūsis, Poceru audzētājiem zemenēm un ķiršiem, z/s Assi medus kūku.

Kas gan tie par svētkiem bez balles! Visus deļotgrībētājus priecēja muzikanti – „Robežpunkts”. Jauki būt kopā, darīt darbus, atpūties! Paldies visiem, kas ir kopā,

gan ikdienā, gan svētkos, visiem, kuri neatsaka palīdzību un atbalstu! Paldies k/s Ritenis vadītājam Valdim Banderam, Sergejam Kļaviņam, Mārim Malceniekam, k/s Poceru vadībai Aldim un Modrim, z/s Assi īpašniekam Viktoram, Diānai Brokai, Ilzei un Pēterim Līciem, Aivaram Brokam, Vitai un Valdim Elkšņiem, Veronikai un Valdemāram Pupiniem, Edijam un Erlendam Bērziņiem, Indulim Surkulim, Aivaram Lūsim, Lītai Šteinartei, Jānim Pučinskim, Arnim Augustovam! Paldies darba kolēģiem Intai, Santai, Rutai, Inesei, Līlijai, Veltai, Ārijai, Volodjam, Dainim, Līgai par kopīgi veidoto pasākumu!

Saukas pagasta pārvaldes
vadītāja S. Lūse
S. Jancukoviča foto

svētki. Jau visu nedēļu pieturējās vasarīgs, reizēm tveicīgs laiks, bet tas neatturēja gatavoties svētku pasākumiem. Kopīgiem spēkiem izveidojām jautras un košas

dekorācijas – siena ruļļi pārtapa par ziedu dekoriem, makšķernieku, kas iesnaudivs, ķerot lielo zivi, dzīvespriecīgos vasaras baudītāju tēlos. Sienas ruļļus sagādāja mūsu čaklie zemnieki un atbalstītāji – Sergejs Kļaviņš un Māris Malcenieks, ruļļus „pārvērtā” novada

pasākumiem). Dienas pirmajā pusē sporta aktivitātes – jaunieši spēlēja volejbolu, stritbolu. Viņu izturību un cīņas sparu var apskaust, jo volejbola sacensības ilga līdz vēlai pievakarei. Sportisti tika apbalvoti ar medaļām un veicināšanas balvām. Paldies par atsaucību un darbošanos Erlendam un Edijam Bērziņiem un viņu mammai Lītai!

Mazākie svētku dalībnieki kopā ar Viniju Pūku darbojās radošajās darbnīcās, pūta milzīgus burbuļus, skrēja stafetēs un saulainajās debesīs sūtīja svētku sveicienus – krāsainus balonus.

Pēcpusdienā, kad svētku kņada pierimusi, visus klātesošos priecēja svētku koncerta dalībnieki – Neretas novada Pilskalna pa-

Izskanējis koncerts „DZIESMOTĀ DIENA SAUKĀ” komponista Arvīda Žilinska dzimtajās mājās Saukas pagasta „Lejas – Ārendzānos”, veltīts komponista 110. dzimšanas dienai

Saules pielijis vecais ābeļdārzs, saules apmirdzēta māja, saules pielijusi komponista darbistaba 7. augustā sagaidīja viesus no Rīgas, Livāniem, Jēkabpils, Viesītes. Viņi - Jē-

ko no 27.07 - 7.08. to viņiem ar lielu cieņu mācīja skolotājas. Bērni pat gatavoja prezentācijas par komponistu. Izjustie skolotājas Maijas Kīnes ievadvārdi un skolotājas Anitas

pateicība māksliniekiem un viņu pedagogiem par ieguldīto darbu – prieka un sajūsmas asaras mirdzēja daudzu klausītāju acīs. Lai sargājam un novērtējam savas kultūras

kabpils A. Žilinska mūzikas skolas mūzikas meistardarbnīcas „Skanošā vasara. Arvīdam Žilinskim - 110” dalībnieki, viņu vecāki un skolas direktore Smaida Ščerbicka, skolotājas Anita Cinkmane, Maija Kīne - šo dienu padarīja neaizmirstamu gan komponista ģimenei - dēlam Valtam ar dzīvesbiedri Daci un mazdēlu Gintu, gan saviem vecākiem, gan arī klausītājiem. Ikviens meistardarbnīcas dalībnieks bija jau pazīstams ar komponista dzīves gājumu un viņa radītajiem darbiem,

Cinkmanes vadītais koncerts, bērnu atbildīgā uzstāšanās bija patiesa dāvana komponistam 110. dzimšanas dienā. Koncertā dziedāja arī skolas absolvents, 2015. gada zēnu vokālistu konkursa „Aiviekstes lakstīgalas” Grand Prix ieguvējs Valts Urtāns. 1. augustā Siguldas opermūzikas festivāla ietvaros koncertā „Jaunie mūziķi” viņš izpildīja arī komponista dziesmu „Aktiera mūžs” ar dzejnieka A. Krūklā vārdiem, to klausījāmies arī mēs.

„Patiess prieks par izcilo sniegumu,

bagātības!” (Sanita Lūse)

Bagāts tas novads, tas pagasts kam ir tādas pieturas vietas kā komponista Arvīda Žilinska dzimtās mājas, kur komponists radījis vairāk nekā 1500 dažādu skaņdarbu. Nedrīkst aizmirst, ka tās rūpīgi kopjamas un saudzējamas latvju tautas nākamajām paaudzēm, teic koncerta apmeklētāji.

Gide komponista dzimtajās mājās

V. Lāce

Foto no Saukas bibliotēkas arhīva

Saukas bibliotēkā - tradicionālā „BIBLIOTĒKAS VASARA - 2015” bērniem

Šovasar tajā darbojās gan ciematīnā dzīvojošie bērni, gan viesi, kas brīvdienas vada pie vecvecākiem. Katrs no mums lasīja viņu interesējošos darbus, ilustrējām tos, spēlējām galda, sporta, datorspēles, vadījām sarunas pie rīta tējas tases. Solveiga no Jēkabpils saka: „Man patīk lasīt grāmatas, kuras man ir interesantas. Tās izlasu ļoti ātri. Prieks, ka, atbraucot atpūsties laukos, blakus ir bibliotēka.”

Arī man grāmata ir manas dzīves daļa. Lasu visu, kas mani saista.

Evija no Jēkabpils

Foto no bibliotēkas arhīva

„Ne tie patiesi mīl grāmatas,
kuri tās neaiztiekot
glabā skapjos,
bet tie, kuri dienu un
nakti tur tās rokā.”
(Roterdams Erasmus)

Ormaņkalnā top jauns skatu tornis

Ar Eiropas Savienības Kohēzijas fonda atbalstu Latvijā Dabas aizsardzības pārvalde šogad turpinās dabas infrastruktūras attīstību teju visā Latvijā. Daudzviet šogad taps jauni skatu torņi un platformas, tostarp Viesītes novadā.

Saukas dabas parka teritorijā, Ormaņkalnā, šobrīd jau notiek darbi pie jauna skatu torņa būvniecības. Jaunais skatu tornis būs 20 m augsts.

Ormaņkalns ir augstākā vieta Sēlijas pagurvalnī. No jaunā skatu torņa varēs lūkoties uz Saukas ezeru un gleznaino apkārtni.

Torņa un platformu būvniecība notiek ar Eiropas Savienības Kohēzijas fonda finansētu atbalstu projekta „Antropogēno slodzi samazinošās un informatīvās infrastruktūras izveide Natura 2000 teritorijās. II. kārtā”, Nr. 3DP/3.5.1.3.0/12/IPIA/VA-RAM/001, ietvaros.

Elkšņu pagasta svētki

Tad, kad vasara ir pilnbriedā, jau piekto gadu pēc kārtas Elkšņos tika rīkoti pagasta svētki. Rīts iesākās ar pagasta iedzīvotāju nodināšanu un pludiņmakšķerēšanas sacensībām. Visas dienas garumā notika daudzas un dažādas sportiskas, jautras aktivitātes gan pieaugušajiem, gan bērniem, gan senioriem.

Savu veiksmi svētku dalībnieki varēja izaiņināt, piedaloties loterijā, iegūstot dažādas noderīgas un interesantas balvas. Bērniem visas dienas garumā darbojās piepūšamās atrakcijas un uz jautrām stafetēm aicināja sporta kluba

pārstāvji. Tā kā visu dienu svētku dalībnieki aktīvi sportoja un juta līdzīgu draugiem un radiem, kuri cīnījās par aktīvākās un stiprākās komandas titulu, viņiem bija nepieciešams uzņemt enerģiju. Pusdienās uz ugunsкура tika gatavotas gardas zupas, kuras ikviens varēja nobaudīt.

Skolā visas dienas garumā bija apskatāma audēju izstāde, mūs priecēja arī rokdarbu pulciņa pašdarbnieces ar skeču par Dzegužpuķi.

Aktivitātes norisinājās līdz pat vakaram. Plkst. 19:00 visi dalībnieki un pagasta svētku

viesi devās uz estrādi, kur kopā omulīgā gaisotnē baudījām Lienes Šomas koncertu.

Izturīgākie un tie, kam spēks vēl bija kauclos, varēja izdejoties un lustēties grupas „Kamēr jauni” mūzikas ritmos.

Paldies visiem, kas palīdzēja svētku organizēšanā un tapšanā, paldies dalībniekiem, bet īpaši liels paldies pasākuma sponsoriem: SIA Invito, SIA JK PLUS, Ērikam un Intai Romulāniem, Santai un Gatim Drevinskiem, Ritai Ratnieci, Natālijai Bārdulei!

I. Saturiņa
L. Černauskas foto

Audēju izstāde Elkšņu skolā

Jūlijā vienā no klasēm slēgtajā Elkšņu skolā tika iekārtota audēju izstāde. To veidoja mūsdienu meistaru – Bulduru (Jūrmala) aušanas studijas 10 audēju – darbu kolekcija un mūsu puses seno audēju darbu paraugi. Divas Olgas Sveikates austās segas izstādei deponētas no Jēkabpils vēstures muzeja, kur tās nonākušas kā Olgas meitas Intas dāvinājums. Lienes

ma daudzveidīgas izpausmes, pagasta cilvēku ieinteresētība un mūsdienu audēju augsta līmeņa darbi kopīgā saskaņā atraduši vietu un laiku vēsturiskajā skolas ēkā. Tā Bulduru audēju tautiskie brunči sasieta ar Slatē un Rubeņu jostām, kuras izstādei no savas personīgās kolekcijas dāsni atvēlējusi Ausma Rubļevska (Jordāne), kādreizējā Elkšņu skolas skolotāja, tagad dzīvo Slatē.

Izstādē iekārtoja rokdarbu pulciņa aktīvistes Natālija Bārdule, Rita un Dace Ratnieces, Līvija Levinska un audējas Marta Ence, Arta Lēvica, Zane Zaula. Elkšņu pagasta pārvalde palīdzēja pārveidot vienu no klasēm par izstādes telpu. Tās sakārtošanā strādāja Sarmīte Bistrova, Ivans Pilipecs, Ēriks Lukstenieks. Audēju darbus izstādei no Bulduriem atveda Dīdzis Bārdulis, no Jēkabpils Vēstures muzeja – Juris Erniņš, atpakaļ – Gunita Paupere. Profesionālu padomu sniedza muzeja Galvenā krājuma glabātāja Iluta Bērziņa. Viesus laipni uzņēma izstādes dežurantes Vilma Kovnacka un Ilze Liepiņa. Aušanas meistarklasi vadīja Līvija Levinska. „Nekad mūžā neesam redzējušas, kā stellēs auž audumu!” izteicās meitenes no Sau-

kas, aušanas meistarklasē vērojot, kā uz simtgadīgajām Zentas Čirules trižuļu stellēm top grīdsega – katram apmeklētājam ieaūzot tajā pa krāsainai lupatiņai. Ikviens varēja iesaistīties sarunās ar audējam par šo seno amatu.

Bulduru aušanas studiju Elkšņu skolā pārstāvēja Anda Aizupiete, Valija Tūrs, Vija Pauniņa, Zane Zaula, Arta Lēvica, Marta Ence, Ilga Kokina, Ilze Martinsone, Ieva Bērziņa, Inta Kuplā. Ikdienā dažādu profesiju pārstāves – restauratore, grāmatšēja, pārtikas tehnoloģe, ķīmiķe, tekstilmāksliniece, skolotāja, telefona operatore, grāmatvede, pensionāre, bet otrdienu vakaros studijā visas pakļaujas aušanas likumiem. Ar saviem darbiem piedalās Latvijas mēroga izstādēs, pēdējā ievērojamākā izstādē 2013. gadā Dziesmu svētku laikā Rīgas Mākslas telpā. „Šovasar esam Elkšņos un rādām, cik dažādas esam, cik dažādi strādājam, kā kopā sadzīvojam mēs – Bulduru audējas!” saka studijas vadītāja, tekstilmāksliniece Arta Lēvica. „Patiess prieks atbraukt uz vietu, kur nekad nav būts, redzēt, kā viss skaisti sakopts, ka ir cilvēki, kas uzņemas to darīt un organizēt. Esmu pārsteigta, ka Latvijas nomalē notiek tādas lietas! Pēc preses spriežot – laukos dzīvo vien pensionāri, kas knapi kust. Bet te redzu – atjaunotas stellas, notiek pasākumi! Liels paldies visiem, visiem, kuri līdzēja sakārtot mūsu darinājumus pa vietām, par lietderīgi un interesanti organizēto izstādi! Gandarījums par apmeklētāju interesi un pozitīvo vērtējumu!”

R. Urbacāne
Autores foto

Audēju izstādes
apmeklētāji
Elkšņu pagasta
svētku laikā.

Sirmovičas dvieļi, galdauti, skices, zīmējumi, dokumenti. Fotografijas par Tautas daiļamata meistari Zentu Čiruli no Gunāra Spidaiņa krājumiem. Zelmas Erniņas vadmalā, kas austā saimes vajadzībām Krustpils pagasta Sietniekos, elksnietes Annas Kāršenieces dekoratīvā salmu sienas sega. Kultūras mantoju-

Juris Erniņš, atpakaļ – Gunita Paupere. Profesionālu padomu sniedza muzeja Galvenā krājuma glabātāja Iluta Bērziņa. Viesus laipni uzņēma izstādes dežurantes Vilma Kovnacka un Ilze Liepiņa. Aušanas meistarklasi vadīja Līvija Levinska. „Nekad mūžā neesam redzējušas, kā stellēs auž audumu!” izteicās meitenes no Sau-

Nometnes laikā dodas ekskursijā uz Rokišķiem

Viena no aizraujošākajām dienām bērnu un jauniešu nometnes „Ormaņkalns” dalībniekiem bija ekskursija uz Rokišķiem, kur viņi iepazinās ar novada muzeju – bijušo grāfu Tizenhauzenu pili, Svētā Mateja baznīcu un apmeklēja lietuviešu mākslinieka – kokačarņika, metāla un stikla apstrādes meistara Igora Skripkos izveidoto Amatu kalvi ar dažādām darbnīcām. Visi varēja praktiski darboties stikla apstrādes darbnīcā. Jaunākie dalībnieki izgatavoja kaleidoskopus, bet vecākie vingrinājās vitrāžas veidošanā. Divu stundu laikā tapa eņģeļa siluets – vairākas stikla detaļas, ko kopā satur metāla karkass. Vēlāk, apskatot grandiozās vitrāžas baznīcas logos, varēja iztēloties, cik ilgs laiks bijis vajadzīgs to radīšanai. Bet par eņģeļiem uzzinājām, ka tie ritaismā pa kāpnēm nokāpj no debesīm, lai cilvēkiem uz zemes palīdzētu ikdienas darbos, bet naktī atkal atgriežas debesīs. Lietuviešu mākslinieku veidotās eņģeļu kāpnes bija apskatāmas muzeja brīvdabas nodaļā.

Transportu ekskursijai finansēja Viesītes novada pašvaldība mazo iniciatīvu projektu ietvaros, bet ekskursijas bagātīgo saturu apmaksāja dāņu partneri, biedrība „Latvija – Dānija”. Ar viņu atbalstu nu jau trešo gadu notiek nometnes Ormaņkalnā. Šogad bez latviešu bērniem tajā piedalījās arī 7 jaunieši no Dānijas skautu organizācijas. No Viesītes

novada šajā ekskursijā piedalījās 8 dalībnieki.

Nometnes veiksmīga norise bija iespējama, pateicoties vairāku biedrību, Viesītes novada pašvaldības, Elkšņu pagasta pārvaldes, uzņēmēju un brīvprātīgo palīgu – Rasmus Draškas, Jura Rusiņa, Signes Plītes, Līvijas Levinskas, Anitas Meikšānes, Gunitas Pauperes, Daiņa Černauskas, Indras Saturiņas, Aleksandra Beļinska, Ritas un Pētera Sirmoviču, Pētera un Mirdzas Mežarapu, Aritas, Didža, Gata Bārdulu, Ārija, Daces, Natālijas Bārdulu, Tāļa Lejiņa, SIA Invito, Intara Šupiņa, Tatjanas Zenkovas, Ritas un Daces Ratnieces, Ilzes Liepiņas, Vilmas un Jolantas Kovnackas, Sarmītes Bistrovās, Ineses Kalniņas, Valdas un Smaida Aizpuriešu, SIA Viesītes transports, Ilmāra Šimanovska, Lis Hazel Nielsen, Niels Bendix Knudsen, Bent Gammelgaard, Aase un Jesper Lundbye – atbalstam un kopīgam darbam.

23 jaunieši, izdzīvojot 8 saturīgiem noti-

Nometnes dalībnieki apgūst stikla apstrādes iemaņas lietuviešu mākslinieka Igora Skripkos (5. no kreisās) Amatu kalvē Rokišķos.

kumiem piepildītas dienas āra apmetnē Mazormānos, sadraudzējās, apguva sadarbības iemaņas, strādāja Tāļivalža gravā, veidoja jaunus šķēršļus tūristu takās. Pārgājienos, ekskursijā, kopīgos pasākumos ar vietējiem iedzīvotājiem iepazīna Ormaņkalna un tā apkārtnes gleznaino dabu, Sēlijas vēsturi, kultūru, tradīcijas.

R. Urbacāne,

**biedrības Vides un tūrisma attīstības klubs
Sēlija valdes locekle**

Izskanējuši 6. pagasta svētki Ritē

Svētku rīts 8. augustā Rites pagastā, kā jau ierasts, sākās ar makšķerēšanas sacensībām. Neskatoties uz lielo karstumu, svētku apmeklētāju pulciņš bija paprāvs. Pasākuma apmeklētājiem visas dienas garumā bija iespēja piedalīties komandu, pāru un individuālajās stafetēs, lai rezultātā cīnītos par medaļām, kā arī gūtu emocionālu gandarījumu par labi pavadītu dienu savu draugu un ģimenes lokā.

Stafetēs bija iespēja pārbaudīt gan savu fizisko izturību, gan atjautību. Lai svētki iz-

dotos, vairākas dienas iepriekš pagasta darbinieki - Nikolajs, Elmārs, Kazimirs, Anita un Aivars – pagasta pārvaldes vadītājas Guntas vadībā veica pagasta centra uzpošanu. Savukārt, Kristīnes, Brigītas, Irīnas uzrunāti, pagasta bērni piedalījās noformējumu gatavošanā. Skaistas vardītes izgatavoja Ilga. Lieļu paldies savā un bērnu vecāku vārdā gribu teikt Viesītes sporta kluba pārstāvjiem par sarūpētajām aktivitātēm un balvām! Liels paldies stafetu tiesnešiem Guntai, Lilitai, Solvitai R., Solvitai C., Martinai, Ingai, Silvijai, Mārtiņam, Alfonam, Aina un Irīnai! Paldies bērnu aktivitāšu sponsoram – uzņēmējam Viktoram Ļahtīņinam!

Pusdienās, kā to paredz tradīcija, visi svētku apmeklētāji varēja baudīt zirņus ar speķi, ko pagatavoja Gunita un Sandra, kā arī salātus, kas tapa salātu konkursa ietvaros. Pusdienu pārtraukumā pie mums ciemojās Mīdīņa Nabiņa un Skaidrīte Krāniņa.

Svētku noslēgumā plkst. 16:00 visus svētku apmeklētājus ar savu sniegumu priecēja atraktīvais „Latgales dāmu pops”. Par labu noskaņojumu aktivitāšu laikā rūpējās Rites Tautas nama didžejis Silvestrs. Un pašiem izturīgākajiem bija iespēja atpūsties pēc enerģiski aktīvas dienas grupas „Rasa” pavadījumā. Visiem, kurus nenobiedēja karstums, sakām lielu paldies un gaidīsim ciemos nākamgad!

**Rites Tautas nama vadītāja Aina
Autores foto**

NOVADA SKOLĀS

Finālpasākumi – izlaidumi un XI Latvijas skolu jaunatnes dziesmu un deju svētki

Šogad viss bija citādāk – dekora ziedu un košumkrūmu vietā 12. klases izlaidumā zāles telpu piepildīja cerību smarža. Brīnums, bet varbūt vasaras sākuma untumi. Kaut gan jāatzīst, ka šogad pirmo reizi divpadsmitie svētkus svinēja neierasti agri – 30. maijā. Skolu absolvēja 17 jaunieši. Novēlam veiksmīgu startu augstskolās un sekmīgas studijas!

Savukārt 9. klašu izlaidums norisinājās 13. jūnijā. Uz to vēl varēja pagūt skatuvi izrotāt ar jasmīniem, lupīnām, peonijām u.c. Bieži vien ap šo laiku viss jau ir pārziedējis – iestājies tā tukšais ziedu laiks.

9. klases šogad absolvēja 30 jaunieši. Jā, iespējams mūsu izlaidums bija ilgs, bet jauniešu arī bija daudz. Jāpasaka tik daudz laba! Laikam jau jāpriecājas, ka mums vēl izlaidumi notiek ar sirsnīguma, piederīguma un mājīguma pieskaņu. Cilvēki atzīst, ka tas ir jauki, jo ir nācies būt „konvejertipa” izlaidumos, kuros ir oficiāla atmosfēra.

Ar labām un teicamām sekmēm, kā arī aktīvu dalību sabiedriskajās aktivitātēs skolu absolvēja vienpadsmit jaunieši. Tas ir labs rādītājs. Kopumā mūsu jaunieši katrs savā veidā ir spilgtas personības. Tikai nepieciešams laiks, lai sevi pierādītu un apliecinātu. Protams, ka viss sākas ģimenē. Tas ir kodols – te tiek ielikti audzināšanas pamati, saņemts atbalsts, iesaistīta

mīlestība, atbildība un darba

tikums. Klases audzinātāja var veiksmīgi turpināt ģimenes iesāktās tradīcijas un papildināt ielikto vērtību kopumu. Atbalstīt, koordinēt un vadīt klases kolektīvu, bet noteikti ne sabojāt vai padarīt par izcilu, ja tam nav „pozitīvā lādiņa” bāzes. Mūsu bērniem viss kārtībā ar dzīves pamatvērtību skalu, un par to paldies vecākiem. Visu pasākuma svinīgās daļas laiku un arī neformālajā daļā izjutām vecāku atbalstu, sapratni un ģimeniskuma spēku. Liels

gandarījums bija Jūsu novērtējums un atzinība par skolotāju ikdienas darbu. Lielu paldies varam teikt visu skolotāju vārdā! Paldies vecākiem par ieguldīto darbu izlaiduma norises organizēšanā un finansiālu atbalstu! Noteikti informēsim, kad zēnu mājturības kabinets tiks papildināts ar kādu jaunu elektroierīci vai instrumentu komplektu.

20 jaunieši savas mācības turpinās mūsu skolā, lai sagatavotos augstskolu studijām un izvēlētos savu nākotnes profesiju. Mums prieks par jauniešu izvēli un atbildīgu rīcību. 2015./2016. m. g. jaunieši varēs turpināt mācības arī programmā „Esi lideris!”, uzsākt auto vadītāju kursu apmācību, kā arī sekmīgi mācīties un pretendēt uz ikmēneša stipendiju.

Klases audzinātājas
S. Ratiņa un S. Berģe

ATGĀDINĀJUMS!

Dienasgrāmatas 2015./2016. m. g. nav jāiegādājas. 1. - 7. klasēm būs vienotās skolas dienasgrāmatas. 8. - 12. kl. turpinās izmantot e-klases dienasgrāmatas.

Viesītes vidusskola uzņem skolēnus 2015./2016. m. g.

- Pamatizglītības programmā (kods: 21011111);
- Vispārējās vidējās izglītības vispārīzglītojošā virziena programmā (kodi: 31011011 – klātiene, 31011013 – neklātiene);
- Speciālās pamatizglītības programmās (kodi: 21015611, 21015811).

Iesniedzamie dokumenti:

1. Vecāku iesniegums vai izglītojamā iesniegums, ja izglītojamais ir pilngadīgs. Iesniegumā norāda:

- 1.1. izglītojamā vārdu, uzvārdu un personas kodu;
- 1.2. izvēlēto izglītības programmu;
- 1.3. ērtāko saziņas veidu ar izglītības iestādi, iekļaujot elektroniskā pasta adresi.

2. Iesniegumam pievieno vai uzrāda:

- 2.1. iegūto izglītību (ja tāda ir) apliecināšanu dokumentu. Ja izglītību apliecināošs dokuments izsniegts citā valstī, pievieno lēmumu par izglītības dokumenta atzīšanu;
- 2.2. bērna medicīnisko karti (veidlapa Nr. 026/u) vai, ja izglītojamais ir pilngadīgs, izrakstu no stacionārā/ambulatorā pacienta medicīniskās kartes (veidlapa Nr. 027/u);
- 2.3. valsts vai pašvaldības pedagoģiski medicīniskās komisijas atzinumu, ja izglītojamo uzņem speciālās izglītības programmā.

Viesītē aizvadīta akcija „Skolas soma”

25. jūlijā Viesītes kultūras pili ikvienam Viesītes novada 1. - 2. klases bērnam bija iespēja bez maksas saņemt skolas somu. Viesītes baptistu draudze kopā ar humānās palīdzības organizāciju „Tuvu” un sadarbībā ar Viesītes novada pašvaldības Sociālo dienestu šovasar rīkoja akciju „Skolas soma”, kas jaunāko klašu skolēnus apgādāja ar pilnībā nokomplektētām skolām somām.

Pirmā šī akcija Viesītē notika 2012. gadā. Šogad skolas somas saņēma aptuveni 100 Rītes pamatskolas un Viesītes vidusskolas 1. - 2. klašu skolēni. Ikvienu skolas soma bija papildināta ar mazajiem skolēniem noderīgām lietām – penāļiem, rakstāmpiederumiem, kladēm, burtnīcām, spēlēm, pusdienu kārbām un citām skolai noderīgām lietām.

Pasākumā vecāki un atvases neslēpa prieku, jo ģimenēm tas esot vērtīgs ieguvums, gatavojot atvasi skolas gaitām.

Viesītes Baptistu draudze sadarbībā ar Viesītes novada pašvaldību palīdz bērniem ne tikai sarūpēt skolas somas, bet arī organizē dažādas aktivitātes vasaras mēnešos. Piemēram, no 3. - 7. augustam bērniem vecumā no 6 līdz 12 gadiem bija iespēja apmeklēt vasaras Bībeles skoliņu, savukārt 1. augustā, Viesītes pilsētas svētku laikā, pateicoties Viesītes Baptistu draudzei, bērniem bez maksas bija pieejamas dažādas atrakcijas.

Viesītes novada pašvaldības
Sabiedrisko attiecību speciāliste

L. Liepiņa
Autores foto

Lai veiksmīgs jaunais mācību gads!

Vasara šogad viltīga – tieši pirms jaunā darba cēliena tā beidzot nolēmusi dāsnīgi mums sniegt savu siltumu! Bet varbūt tā arī labi – sasmēlušies saules siltumu, ar jaunu sparū sāksim jauno mācību gadu!

Kā ierasts, vasara ir remontdarbu laiks skolās. Arī Rītes pamatskolā tika veikti kosmētiskie remontī. Ieklāts jauns grīdas segums 1. stāva gaitenīs (paldies Monvidam un Mairim Cepurišiem!), izremontētas meiteņu un zēnu tualetes (paldies Jānim Prikašam ar

palīgiem!). Pateicoties 9. klases absolventu un vecāku dāvinājumam, varējām veikt kosmētisko remontu skolēnu atpūtas telpā (paldies tehniskajiem darbiniekiem par paveikto!).

Vasarā nenorima arī skolēnu darbošanās. Paldies jaunsardzes nodarbību vadītājam vecākajam zemessargam Mārtiņam Umbrāsko, kurš katru nedēļu (arī sava atvaļinājuma laikā) vadīja jaunsargu nodarbības! Nodarības ir interesantas, un skolēni tajās piedalās ar aizrautību pat brīvlaikā.

Šajā mācību gadā Rītes pamatskolā mācīsies 53 skolēni un pirmsskolas grupas apmeklēs 21 audzēkņi. Mūsu paliek mazāk, bet tā ir lielāka iespēja visiem kopā būt kā vienā ģimenē, kur viens otru labi pazīst, zina katra stiprās un vājās puses, prot palīdzēt, atbalstīt.

Lai mums visiem veiksmīgs, darbīgs jaunais mācību gads!

Rītes pamatskolas direktore
I. Maševska

Par projektu „Materiāltechniskās bāzes uzlabošana profesionālās ievirzes programmas „Vizuāli plastiskā māksla” īstenošanai Viesītes Mūzikas un mākslas skolā”

Viesītes novada dome saņēmusi atbalstu Valsts kultūrkapitāla fonda mērķprogrammas projektam „Viesītes Mūzikas un mākslas skolas materiāli tehniskās bāzes uzlabošana”, kas paredz iegādāties skolai datoru un datorprogrammu ADOBE PHOTOSHOP par 1367 eiro.

Viesītes Mūzikas un mākslas skolas direktore Inga Bartkeviča īsteno projektu, lai nodrošinātu vizuālās mākslas izglītības izcilību un starptautisku konkurētspēju, uzlabojot vizuālās mākslas izglītības iestādes nepie-

ciešamo materiāli tehnisko bāzi.

Projekta mērķis: nodrošināt vizuālās mākslas profesionālās ievirzes programmu modernizāciju un konkurētspēju, uzlabojot Viesītes Mūzikas un mākslas skolas materiāltechnisko bāzi.

Projekta ilgtermiņa mērķis: izveidot mācību priekšmetu – „Foto pamati” vecāko klašu audzēkņiem profesionālās ievirzes programmā „Vizuāli plastiskā māksla”

Uzdevumi:

1. iegādāties jaunu datoru ar datorprog-

rammu ADOBE PHOTOSHOP;

2. ar Viesītes novada domes atbalstu iegādāties 2 jaunas digitālās foto kameras;

3. uzsākt foto pulciņa darbību.

Lai īstenotu projektā plānotās aktivitātes, Viesītes Mūzikas un mākslas skola ar Viesītes novada pašvaldības finansiālu atbalstu šobrīd veido un aprīko ar mēbelēm (soliem un krēsliem) datorklasi, lai ar 2015. gada 1. septembri varētu uzsākt foto pulciņa darbību.

Viesītes Mūzikas un mākslas skolas direktore I. Bartkeviča

PIRMĀ SKOLAS DIENA
VIESĪTES MŪZIKAS
UN MAKSLAS
SKOLĀ
1.septembrī
plkst.12.00
*līdz 5.septembrim
turpinās
JAUNO
AUDZĒKŅU
UZNĒMŠANA
VISI LAIPNI AICINĀTI!

PĒRĶU TĒSTO
BAĻĶU GUĻBŪVES
ĒĶU PROMVEŠANAI.
ZVANĪT:
MOB. 28341741

IK „Valdis J”
veic kravas pakalpojumus
ar būsiju līdz 1,5 tonnām.
Tālrunis 29995941

VIESĪTES SPORTA SKOLA
2015./2016. MĀCĪBU GADĀ
UZŅEM JAUNUS AUDZĒKŅUS:
• futbolā
(no 6 gadu vecuma),
treneris R. Gailis;
• volejbolā
(no 6 gadu vecuma),
treneris I. Silavs;
• vieglatlētikā
(no 7 gadu vecuma),
trenere G. Klibiķe.
Pieteikties Viesītes Sporta skolā
pie lietvedes (t. 29633010)
vai pie treneriem.
Nepieciešamie dokumenti -
iesniegums, līgums (http://www.viesite.lv/?page_id=341), ģimenes
ārsta izziņa, dzimšanas apliecības
kopija, foto 3*4 cm.

Iznomā
veikala/biroja
telpas
Viesītes pilsētas
centrā.
Tel. 26536001.

Iespējams sasniegt visu to, ko vēlies!

Mūsu avīzītes iepriekšējā numura vāku rotāja foto ar **Gunu Šolmani**, mūsu novadnieci, kura jūnija vidū ar izcilību absolvēja Latvijas Lauksaimniecības universitātes (LLU) Ekonomikas un sabiedrības attīstības fakultāti. Šoreiz, kā jau solījām, piedāvājam ar Gunu plašāku interviju.

Pagājuši gandrīz trīs mēneši, kopš absolvēji augstskolu. Ar kādām izjūtām dzīvo šobrīd? Kā mainījies Tava ikdiena?

Ikdiena īpaši nav mainījies – jau kopš 2. kursa beigām sāku strādāt un tagad izbaudu to, ka nepieciešams doties tikai uz darbu. Un nav jādoma par to, kā paspēt iekavēto.

Ņemot vērā to, ka es neiestājos maģistrantūrā, šobrīd ir ļoti savāda sajūta. Pirmo reizi pēdējo 16 gadu laikā septembri negaidu ar bažām par to, ka atkal sāksies skola.

Lūdzu, pastāsti par sevi - kur šobrīd dzīvo, strādā?

Šobrīd dzīvoju un strādāju Jelgavā. Domājams, ka tuvāko gadu laikā tā tas arī paliks.

Runājot par sekmīgajām studijām, Tu esi uzsvērusi personīgo rakstura īpašību nozīmi, kā arī konkurences labvēlīgo ietekmi. Vai vari teikt, ka tā bija arī veiksmē?

Veiksme? Nedomāju, ka šis būs tas gadījums. 😊 Veiksme varbūt nospēlēja savu lomu kādu reizi pie stipendijas saņemšanas, bet nedomāju, ka varētu būt tāda veiksmē 4 gadu garumā.

Vai uzskati sevi par stipra rakstura cilvēku?

Vairāk jā nekā nē. Ir tikai dažas jomas, kurās gribētos, lai raksturs būtu stiprāks.

Kādas ir Tavas atmiņas par Viesītes vidusskolu, skolotājiem? Vai te iegūtās zināšanas bija pietiekamas, lai studētu LLU? Vai apciemo skolu, satiec klases biedrus?

Atmiņas par Viesītes vidusskolu ir tikai pašas labākās. Domāju, ka, pateicoties šai skolai un skolotājiem, man izdevās sevi labi parādīt arī augstskolā. Runājot ar draugiem un kolēģiem, kuru bērni mācās Jelgavā, nespēju vien nopriecāties par to, cik labi bija mācīties Viesītes vidusskolā, kur skolotājiem viņu skolēni nav vienaldzīgi. Skolotāji vienmēr bija ļoti atsaucīgi un gatavi palīdzēt.

Runājot par iegūtajām zināšanām – pilnīgi noteikti bija pietiekamas! Jau iestājoties augstskolā, pateicoties tam, kā tika nokārtoti 12. klases eksāmeni, starp aptuveni 120 studentiem, kuri tobrīd vēlējās mācīties Ekonomikas fakultātē, biju pirmā.

Diemžēl Viesītē esmu reti, tāpēc šis re-

tās reizes izmantoju, lai pavadītu laiku ar ģimeni.

Tu esi minējusi, ka studiju programmu „Ekonomika” izvēlējies tāpēc, ka tā piedāvāja apakšprogrammu „Finanses un grāmatvedība”. Kāpēc tieši šī profesija – kas Tevi tajā saista?

Domāju par to, lai tas, ko mācos, tiešām noderētu, lai būtu, kur strādāt pēc skolas beigšanas. Ņemot vērā to, ka vienmēr ir patikusi matemātika un skaitļi, grāmatvedība likās mans ideālais skaitļu un nākotnes perspektīvu apvienojums.

Ekonomista profesija darba tirgū šobrīd ir pieprasīta. Ko Tu ieteiktu tiem skolēniem, kuri vēl mācās skolā – kādi priekšmeti jāapgūst padziļināti, kādas īpašības sevi jātrenē, lai sekmīgi sagatavotos studijām šajā profesijā un augstskolā kopumā?

Īpašu uzmanību ieteiktu pievērst ekonomikai un matemātikai. Lai arī grāmatveža darbā nepieciešams izmantot tikai elementārākās matemātikas zināšanas, matemātika palīdz trenēt loģisko domāšanu. Loģiskā domāšana un radošums ir tas, kas nepieciešams katram grāmatvedim. Pieļauju, ka cilvēki, kuriem ar grāmatvedību nav nekādas saskares,

šajā brīdī smīkņā par to, kāds radošums var būt grāmatvedības profesijā. Bet, ticiet man, tā ir ļoti radoša profesija! 😊

Ar ko Tev paliks atmiņā studiju gadi LLU? Kas bija skaistākais, kas – grūtākais?

Studiju gadi paliks atmiņā ar LLU

un fakultāšu rīkotajiem pasākumiem – Aze-mitologs (pasākums pirmā kursa studentiem; tā laikā nepieciešams izdomāt priekš-nesumu un oriģinālu veidu, kā pils pagalmā ievest savas fakultātes dekānu), fakultāšu dienas, dzīve kopmītnēs. Uzskatu, ka katram studentam būtu nepieciešams kādu laiku padzīvot kopmītnēs – tā ir pavisam cita pasaule... ☺

Līdztekus studijām Tu jau agri uzsāki strādāt izvēlētajā profesijā. Vai nebija grūti apvienot? Vai darba pieredze palīdzēja studiju procesā?

Bija grūti, protams. Bet ne brīdi to neesmu nožēlojusi. Un darba meklēšana likās pašsaprotams nākamais solis. Varbūt man vienīgajai tā šķiet, bet domāju, ka ir apkaunojoši cilvēkam, kurš sevi visās jomās jau uzskata par pieaugušu, prasīt naudu vecākiem. Darba pieredze palīdzēja studiju procesā, jo strādājot bija iespēja teorētiskās zināšanas pielietot praksē, kas ļoti atviegloja turpmāko mācību procesu.

Par ko gribēji kļūt bērnībā?

Standarta bērnu sapņi – daktere vai friziere. Tagad, protams, saprotu, ka daktere no manis neiznāktu. Nespēju pat noskatīties, kā man pašai rokā iedur adatu. Nemaz nerunājot par to, ka man būtu tas jāizdara kādam citam.

Kas ir Tavas autoritātes, ja tādas ir? Kas Tevi ir virzījis profesionāli un garīgi?

Manas autoritātes ir mani vecāki un abas vecmammās. Vecāki ir snieguši milzīgu atbalstu it visā. Nav bijis tāds brīdis, kad nebūtu jutusi atbalstu, palīdzību vai uzmundrinājumu. Vecmammās man ir kā paraugs – abas pilnīgi dažādas, bet ļoti spēcīgas personības, no kurām daudz var mācīties.

V e c m a m m a no mammas pu-ses ar ģimeni bija izsūtīta uz Sibīriju. Sasniedzot pilngadību, viņa viena pati atgriezās Latvijā un atguva visu to, kas iepriekš ģimenei tika atņemts. Vai viņa nav apbrīnojami spēcīga sieviete?! Nedomāju, ka es tā varētu. Bet man ir uz ko tiekties un no kā mācīties!

Ar savu vislielāko atbalstītāju visu 4 mācību gadu garumā – Nauri.

Ar ko aizraujies brīvajā laikā?

Brīvajā laikā nodarbojos ar skriešanu. Lai cik dīvaini tas neliktos, ņemot vērā to, ka skolas laikā no ikgadējā krosa izvairījos, kā nu mācēju.

Šobrīd Tu dzīvo Jelgavā. Vai Viesīti vēl izjūti kā mājas? Kā raugies uz dzīvi šeit un valstī kopumā?

Jā, šobrīd dzīvoju Jelgavā. Viesītē vienmēr būs manas mājas, vienmēr patīkami tur atgriezties. Es labprāt dzīvotu Viesītē, bet lielākas iespējas tomēr ir, dzīvojot Jelgavā. Runājot par valsti un situāciju kopumā, es cenšos būt optimiste. Un nav jau nemaz tā situācija tik melna, kā daži to mālē. Tiem, kas vēlas kaut ko sasniegt, ir visas iespējas. Vajag tikai censties un cīnīties.

Ko saki par darba iespējām ārzemēs un dzīvošanu ārpus Latvijas?

Neplānoju pamest Latviju, lai dotos meklēt laimi kaut kur svešumā. Cerams, ka man nekad nenāksies atstāt Latviju, lai dotos strādāt uz ārzemēm.

Ko Tu ieteiktu čīkstētājiem?

Vai tad čīkstētājiem ieteikšana ko līdzēs? Vienmēr ir bijuši tādi, kas nemitīgi par kaut ko čīkst un gaužas... un vienmēr arī būs. Būtu interesanti paskatīties, ko ar mūžīgo čīkstēšanu iespējams panākt. Bet, ja vēl čīkstētājā ir iemājojis skauģis, tad ir pavisam nēlāgi... Nu, lai viņiem veicas!

Tavas dzīves moto...

Uz paplātes nekas šajā dzīvē netiek pieņemts. Lai kaut ko sasniegtu, ir nepieciešams kaut ko darīt lietas labā.

Kam Tavā dzīvē ir vislielākā vērtība?

Ģimenei. Nekas nav svarīgāks par ģimeni. Kāda gan jēga cīnīties un dzīvē kaut ko sasniegt, ja nav neviena, kas par to priecāsies kopā ar Tevi?!

Kādi ir Tavi nākotnes plāni?

Turpināšu strādāt turpat, kur līdz šim. Līdz apgušu visu, ko varu šajā darba vietā. Tālāk jau laiks rādīs. Gan jau iestāšos maģistrantūrā un meklēšu darbu ar vēl lielākām izaugsmes iespējām.

Tavs vēlējums mūsu avīzītes lasītājiem!

Ir iespējams sasniegt visu to, ko vēlies. Nepieciešams nospraust savu mērķi un tiekties uz to. Tāpēc novēlu mērķtiecību un pacietību savu mērķu sasniegšanai!

Paldies par sarunu!

Pierakstīja L. Griškēna.

Foto no G. Šolmanes personīgā arhīva.

Iespēja cilvēkiem ar invaliditāti bez maksas apgūt profesiju

Turpinās uzņemšana SIVA Koledža un Jūrmalas profesionālajā vidusskolā, kurā par valsts budžeta līdzekļiem cilvēkiem ar invaliditāti un prognozējamu invaliditāti iespējams apgūt kādu no 18 profesionālās izglītības programmām, piemēram, informācijas tehnoloģijas, metālapstrādi, ēdināšanas pakalpojumus u.c.

Mācoties Jūrmalas profesionālajā vidusskolā vai studējot koledžā, personām ar invaliditāti un prognozējamu invaliditāti valsts apmaksā ne tikai izglītības programmu apguvi, bet arī nodrošina speciālistu (piemēram, ārsta, psihologa, ergoterapeita u.c.) konsultācijas un nodarbības, dažādas veselību veicinošas procedūras, autovadīšanas apmācību, cilvēkiem ar dzirdes traucējumiem – surdotulkošanu sadarbībā ar Latvijas Nedzirdīgo savienību, kā arī dzīvošanu dienesta viesnīcā un ēdināšanu. Būtiski, ka izglītības programmās iekļauta arī prakse, kuru palīdz organizēt SIVA speciālisti.

2015./2016. gadā uzņemšana Jūrmalas profesionālajā vidusskolā notiek 11 izglītības programmās, lai iegūtu šādas kvalifikācijas:

- datorsistēmu tehniķis,
- pavārs, pavāra palīgs,
- konditora palīgs,
- rūpniecības komercdarbinieks,
- tirdzniecības zāles darbinieks,
- elektrotehnikas montētājs,
- montāžas darbu atslēdznieks,
- informācijas ievadīšanas operators,
- uzskaitvedis,
- palīgšuvējs,
- veļas mazgātājs
- gludinātājs,
- apdrukas tehnoloģijas.

Mācību ilgums Jūrmalas profesionālajā vidusskolā ir atkarīgs no izglītības programmas - no 480 stundām informācijas ie-

vadīšanas operatoriem līdz četriem gadiem datorsistēmu tehniķiem. Bez izglītības ierobežojuma iespējams apgūt divas profesionālās tālākizglītības programmas – konditora palīgs un veļas mazgātājs un gludinātājs.

2015./2016. gadā uzņemšana SIVA Koledžā notiek septiņās programmās – grāmatvedība un nodokļi, mārketingu un tirdzniecība, cilvēku resursu vadība, viesnīcu servisa vadība, informācijas tehnoloģijas, lietišķo sistēmu programmatūra un tulkošana – surdotulka kvalifikācijas iegūšanai. Studiju ilgums ir no 2 – 3,5 gadiem pilna un nepilna laika klātienē.

Surdotulka programma ir īpaša, jo tajā par valsts budžeta līdzekļiem iespējams studēt jebkuram interesentam pēc vidējās izglītības iegūšanas ar sekmīgiem centralizēto eksāmenu rezultātiem latviešu valodā un svešvalodā, nokārtojot profesionālās piemērotības specialitātē pārbaudījumu.

Pirms mācību uzsākšanas cilvēkiem ar invaliditāti vai prognozējamu invaliditāti jāveic profesionālās piemērotības noteikšana. Tās laikā tiek veiktas konsultācijas ar speciālistiem un dažādi testi, lai palīdzētu izvēlēties piemērotāko izglītības programmu atbilstoši katra individuālajām vēlmēm, veselības stāvoklim un iepriekšējām zināšanām. Profesionālās piemērotības noteikšanas process ilgst līdz 10 dienām, kuru laikā par valsts budžeta līdzekļiem tiek nodrošināta arī ēdināšana, dzīvošana dienesta viesnīcā (ja nepieciešams) Jūrmalā un surdotulkošana personām ar dzirdes traucējumiem sadarbībā ar Latvijas Nedzirdīgo savienību.

Vairāk informācijas: www.siva.gov.lv vai pa tālruni 67811750 (Profesionālās piemērotības noteikšana), 67811757 (SIVA Koledža) un 67811705 (Jūrmalas profesionālā vidusskola).

Noslēdzies Sēlijas novada jauniešu dienas „Dzimis Sēlijā” logo izstrādes konkurss

Konkursā tika saņemti 17 logo ideju pieteikumi, no kuriem komisija kā labāko un nolikumam atbilstošāko izvēlējās Reiņa Pauliņa iesniegto variantu.

Idejas apraksts: Dzīve kā vējš jauniešus aizved plašajā pasaulē pa dažādiem ceļiem, taču, lai arī kur šie ceļi nākotnē vestu, vienmēr sirdī paliek vieta, no kurienes mēs nākam. Šī sajūta ir vizuāli iestrādāta logotipā, kas simbolizē vēja noliekušos koku, kas ar saknēm stipri turas zemē, kurā tas ir audzis.

Sēlijas novada jauniešu dienas logo ir veidots askētisks, ar viegli uztveramām līnijām, simbolizējot iepriekš aprakstītās sajūtas. Logotipā attēlotā koka lapotne simbolizē Sēliju.

Konkursa mērķis bija izveidot Sēlijas

novada jauniešu dienas logo, kas simbolizētu saukli „Dzimis Sēlijā” un kalpotu kā atpazīstamības veicinātājs Sēlijas novados un ārpus tiem, veicināt piederību Sēlijas novadiem.

Konkursa uzvarētājs svinīgi tiks apbalvots I Sēlijas novadu Jauniešu dienā Viesītē 28. augustā.

Paldies visiem māksliniekiem par dalību konkursā! Logo izvērtēšanas komisija uzsvēra, ka mākslinieki patiešām bija domājuši par logo ideju un pielietojumu.

Logo konkursa finansējums: „Latvijas valsts mežu finansētās Zemgales kultūras programmas 2015” projektu konkurss.

Viesītes novada pašvaldības Jaunatnes lietu un sabiedrisko attiecību speciāliste L. Liepiņa

Viesītes novada jauniešu pieredzes apmaiņas brauciens uz Latgali

No 27. līdz 28. jūnijam Viesītes novada jaunieši devās pieredzes apmaiņas braucienā uz Latgali. Tas bija pirmais šāda veida brauciens novada jaunatnei. Pirmajā brauciena dienā jaunieši apmeklēja Austrumlatvijas radošo pakalpojumu centru Zeimulš, koncertzāli Gors un Rēzeknes dzīvnieku patversmi, savukārt brauciena otrajā dienā tika apmeklēts Ilūkstes multifunkcionālais centrs.

Šī brauciena mērķis bija sniegt jauniešiem iespēju apskatīties, kā darbs ar jaunatni tiek organizēts citur un kā strādā Rēzeknes jauniešu dome.

Pirmajā pieturvietā - Austrumlatvijas radošo pakalpojumu centrā Zeimulš - jaunieši uzzināja par ēkas dizaina īpatnībām, apskatīja dažādu nodarbību telpas un vēroja Rēzeknes pilsētu no skatu torņiem. Tam sekoja vairāk nekā divu stundu garas aktivitātes Rēzeknes jauniešu domes vadībā. Tās ļāva jauniešiem pašiem vairāk saliedēties savā starpā. Otrs apskates objekts Rēzeknē bija koncertzāle Gors, kur gida vadībā brauciena dalībnieki vairāk uzzināja par ēkas specifiku, aizkulišu interesantākos faktus un par koncertzāles plašo pielietojumu. Viens no brauciena lielajiem mērķiem jauniešiem bija izdarīt kādu labdarības darbu. Tāpēc tika saziestoti 28 EUR,

par ko tika nopirkta barība un citas noderīgas preces Rēzeknes dzīvnieku patversmei. Dāvanas dzīvnieku patversmes iemītniekiem tika nogādātas personīgi. Jaunieši izmantoja arī iespēju izvest pastaigā patversmē mītošos suņus.

Brauciena noslēgumā Viesītes novada jaunieši apmeklēja Ilūkstes multifunkcionālo centru, kur tā vadītāja Vanda Rimša iepazī-

stināja ar centra izkārtotumu, Ilūkstes novada jauniešu paveikto un pastāstīja vairāk arī par pašu Ilūkti. Pēc dzirdētā un redzētā brauciena laikā tā dalībniekiem radās vēlme arī pašiem piedalīties kāda projekta rakstīšanā, kas liecina par to, ka pirmais novada jauniešu pieredzes apmaiņas brauciens ir bijis veiksmīgs.

**Viesītes novada pašvaldības
Jaunatnes lietu speciāliste L. Liepiņa**

Viesītē veiksmīgi aizvadīta nometne „You are here”

No 12. - 18. jūlijam Viesītes novadā notika kristīgā angļu valodas un sporta nometne „You are here” bērniem un jauniešiem vecumā no 12 līdz 20 gadiem. Šogad tā pulcēja 37 dalībniekus, kas ir divreiz vairāk nekā pērn.

Veselu nedēļu pasniedzēji no Amerikas Savienotajām Valstīm (ASV) pasniedza angļu valodas mācību stundas, veidoja radošas darbnīcas, sporta aktivitātes un vadīja tematiskos vakarus. Tāpat bērni nedēļas garumā diskutēja par dažādiem tematiem, kuri vērsti uz personīgo izaugsmi.

Kopumā nometnes statistika ir gana starptautiska - 17 brīvprātīgie jaunieši no

ASV un pa vienam no Ķīnas, Īrijas un Latvijas.

J. Grigs: „Jebkurš no pasākumiem, ko organizē Viesītes baptistu draudze, nebūtu iespējams bez komandas, kas ir izveidojusies šo gadu laikā. Šīs nometnes panākumu atslēga ir sadarbība starp Viesītes baptistu draudzi, Arizonas Baptistu draudzi un Viesītes domi. Manuprāt, šī nometne jauniešiem bija ļoti liels ieguvums gan angļu valodā, gan personīgajā izaugsmē.” Kā stāsta nometnes pārstāvji, finansējums, kas nepieciešams Amerikas komandai, lai nokļūtu Latvijā, tika vākts gada laikā pašu spēkiem. Savukārt, lai nometne būtu pieejama lielākam jauniešu skaitam, Viesītes Baptistu draudze iesniedza projektu NVO konkursā, kurš tika atbalstīts.

Organizatori izsaka pateicību atbalstītājiem par ieguldījumu nometnes organizēšanā - veikalam „Riekstiņš”, veikalam „Ārītes” Biržu ielā 4, Viesītes novada pašvaldībai, Donna un Kelly Hargan, Silvijai Budenai un Annijai Nārvilai.

**Viesītes novada pašvaldības
Jaunatnes lietu un sabiedrisko
attiecību speciāliste L. Liepiņa
Ingas Kalniešas foto**

28. augustā Viesītē I Sēlijas novadu jauniešu diena

Vasaras izskaņā š. g. 28. augustā Viesītes pilsētā notiks Sēlijas novadu apvienības novadu - Salas, Jēkabpils, Viesītes, Neretas, Aknīstes, Ilūkstes, Jaunjelgavas - un Krustpils novada „I Sēlijas novadu jauniešu diena”. Šogad pasākums plānots Raiņa un Aspazijas jubilejas gada zīmē.

Pasākuma mērķis ir veidot sadarbību starp Sēlijas novadiem jaunatnes darba jomā, veidot kopīgas tradīcijas un veicināt jauniešu līdzdalību Sēlijas novadu jauniešu organizāciju un skolu pašpārvalžu darbā.

Sēlijas jauniešu diena sāksies ar sportiskajām aktivitātēm – futbola sacensībām Raiņa laukumā un volejbola sacensībām Aspazijas laukumā. Katru novadu pārstāvēs divas komandas.

Plkst. 13:00 sportu nomainīs intelektuālas, radošas un izklaidējošas nodarbes muzeja „Sē-

lija” teritorijā, novadu aktivitāšu punktos. Ikvienam pasākuma apmeklētājam būs iespēja izmēģināt spēkus Antiņa stikla kalnā (klinšu siena), rīmēt Rainiski, dzejoj un satikt Mākoņskrējēju Mārtiņu Zvīdriņu, saposties „Aspazijas SPA” un tikt pie skaistiem foto „Raiņa foto” studijā - Kas zina, ko grib – spēj, ko grib. (Rainis). Paralēli šīm aktivitātēm visas pēcpusdienas garumā būs iespēja iepazīties ar novadu izglītības iestāžu piedāvājumiem. Savukārt plkst. 15:00 novadu asākie prāti savas zināšanas pārbaudīs erudīcijas konkursā V.I.P. (Veiksme Prāts Intuīcija) - izklausīs gudrāks!

Pasākuma trešais cēliens jeb vakara programma notiks Milestības salīnā. Plkst. 18:00 paredzēta novadu dalībnieku apbalvošana, kam

sekos mūziķa Goran Gora un grupas „Bermudu Divstūris” koncerts. Vakara izskaņā muzicēs Salas un Neretas jaunās grupas, kam sekos DJ cīņas, kurās labāko noteiks tieši skatītāji! Vienreiz tik pasaule gūstama. Tik plaša kā karaļvalstība, - Tik jaunībā... (Aspazija)

Šogad pasākums norisināsies Viesītes novadā, savukārt nākošgad kādā no Sēlijas novadu apvienības novadiem vai Krustpils novadā. Visas aktivitātes pasākuma dienā ir bez maksas, pateicoties visu astoņu iesaistīto pašvaldību un „Latvijas valsts mežu finansētās Zemgales kultūras programmas 2015” projektu konkursa finansiālajam atbalstam.

**Viesītes novada pašvaldības
Jaunatnes lietu speciāliste L. Liepiņa**

Viesītes sportistu panākumi spēka trīscīņā

Š.g. 15. augustā Pļaviņās notika 13. posms Latvijas kausa izcīņā spēka trīscīņā, kurā startēja arī Viesītes komanda. Sacensības piedalījās 141 dalībnieks.

Viesītes sportisti izcīnīja četras medaļas. Pie medaļām tika Laima Polaka (zelts), Evita Kielbauskā (bronzā), Didzis Gerstenbergs (zelts) un Māris Orlovs (sudrabs). Diemžēl slimība neļāva startēt vēl diviem atlētiem.

Komandu kopvērtējumā Viesītes komanda ir olimpiskajā sešiniekā, kas nav peļami. Gribētos, lai arī turpmāk mēs strādātu treniņos ar tādu pašu degsmi. Tad rezultāti neizpaliks. Komandas nākamais starts paredzēts septembra vidū Rēzeknē.

Paldies par startu!

Trenēris J. Pauļuks

KAS PALIEK ATMIŅĀ, TAS DZĪVS

Dažas atmiņu epizodes par kara skarto Viesīti. Kā tas bija...

Pagājušā gadsimta 30. gadi bija Latvijai mierīgs jauncelsmes laiks. Bija jūtams ekonomikas un kultūras dzīves uzplaukums. 30. gadu otrajā pusē tika celtas jaunas skolas, kultūras iestādes, bibliotēkas. Latvijas lauksaimniecība uzplauka, lauku sētas un dārzi bija sakopti, apstrādātie tūrumi solīja bagātīgu graudu ražu. Latvija ierindojās 1. vietā Eiropā lauksaimniecības ražojumu eksporta ziņā.

Valsts prezidents izsludināja „Draudzīgo aicinājumu”. Skolām tika ziedotas grāmatas no iestādēm un privātajām personām. Viesītes pamatskolas bibliotēka saņēma vietējā ārsta Gediņa dēla Gedimīna bibliotēku. Katrā grāmatā bija ieraksts – *Gedimīns Gediņš savai skolai*. Manas klases skolēns Gedimīns saslima ar infekcijas slimību difteriju un nomira, neskatoties uz ārstu pūlēm. Visa mūsu klase piedalījās bērnu ceremonijā Saulainē, kur viņš tika apbedīts. Tās bija lielas bēdas skolai, vecākiem un Viesītei. Palika viņa grāmatas. Dzīve ritēja tālāk.

Neviens nevarēja iedomāties, ka mierīgo dzīvi kaut kas varētu apdraudēt. Lai gan Padomju Savienība un hitleriskā Vācija 1939. gada 23. augustā noslēdza savstarpējo neuzbrukšanas līgumu, kam bija pievienoti slepe-

nie protokoli, kuros abas valstis vienojās par Eiropas sadali ietekmes sfērās (tas bija Molotova – Ribentropa pakts, ko turēja dziļā slepenībā), realitāte bija pavisam citāda. 1939. gada 1. septembrī ar Hitleriskās armijas iebrukumu Polijā oficiāli tika pasludināts Otrā pasaules kara sākums. Preses un radio ziņas vēstīja, ka Eiropā ir sācies Otrais pasaules karš. Nacistiskās Vācijas karaspēks okupēja daudzas Eiropas valstis. Militārie draudi pieauga. Ko nozīmēja vārds „karš”, mēs, skolēni, neizpratām. Domājām, ka mūs nekas neapdraud, jo karš plosījās tālu no mums, kaut kur Eiropā. Skolas dzīve ritēja savu gaitu.

Viesītes pamatskolā vakara maiņā mācības notika arī Viesītes arodskolas audzēkņiem. Arodskolas matemātikas skolotāja Zelma Vītiņa iecerēja uzvest Viesītes kultūras namā „Ausma” lietuvišu rakstnieka lugu „Pavasara traumas”. Lomu tēlotāji bija arodskolas audzēkņi – visi zēni, bet skolotājas Keraitienes lomu atveidot piedāvāja man. Grūti bija iejusties cienījamās skolotājas tēlā, jo man bija tikai 13 gadu. Vajadzēja piemērotu apģērbu, augstapapēžu kurpes un piemērotu matu sakārtojumu, bet man bija garas bizes. Daudz nedomājot, aizgāju uz frizētavu un lūdzu frizierei Smilgai izveidot man fri-

zūru, lai izskatītos vecāka. Viņa paretināja manas bizes, uztina uz ruļļiem un izveidoja atbilstošu matu sakārtojumu. Izrāde sekmīgi notika pilnā skatītāju zālē „Ausmas” telpās. Tas bija 1940. gada 22. maijā – vēl Latvijas brīvvalsts laikā. Režisore Vītiņa man izteica pateicību un uzdāvināja grāmatu Raiņa lugu „Pūt vējiņi” ar ierakstu, ko es esmu saglabājusi. Otrā dienā pēc izrādes skolas gaitenī satiku skolotāju Vītiņu, kas bija izbrīnīta par maniem matiem, kas bija stipri paretināti. Viņa ļoti pārdzīvoja un ievēda mani skolotāju istabā. Es gan nemaz nepārdzīvoju, jo zināju, ka mati ar laiku ataug, bet svarīga bija mana debija uz skatuves, un tas mani priecēja.

1939. gada 5. oktobrī Latvija bija spiesta piekrist savstarpējās palīdzības paktam ar Padomju savienību. Padomju garnizonos Latvijā tika izvietoti 21000 padomju karavīru. 1939. gada 11. oktobrī PSRS valsts drošības tautas komisāra vietnieks Serovs izdeva pavēli par pretpadomju elementu deportāciju Latvijā, Lietuvā un Igaunijā. 1940. gada 16. jūnijā PSRS iesniedza ultimātu, pieprasot Latvijas valdības atkāpšanos. Tika izveidota jauna valdība. Pienāca liktenīgā Latvijas brīvvalsts diena – 17. jūnijs.

Turpinājums 18. lpp. »»»

«« Sākums 17. lpp

Dziesmu svētku laikā Daugavpilī PSRS bruņotie spēki pārkāpa Latvijas robežu – tika apšauti robežsargi pierobežā, Maslenku sādžā. Nākošajā dienā Latvijā iebruka bruņotās vienības. Latvija tika okupēta. Prezidents Kārlis Ulmanis, uzrunājot tautu, paskaidroja, ka latviešiem būs jāpārvar grūtības ekonomiskajā ziņā sakarā ar karu Eiropā. Runas beigās prezidents K. Ulmanis sacīja: „Es palieku savā vietā, un jūs paliekat savā vietā.” 1940. gadā sākās lielas pārmaiņas Latvijā – tika izveidota jauna padomju Latvijas valdība, nacionalizēti privātpašumi, sākās plaši cilvēku aresti.

1941. gada 14. jūnijā no Latvijas tika deportēti 15424 cilvēki, kopā „baigajā gadā” tika represēti apmēram 34250 iedzīvotāju.

22. jūnijā PSRS pieteica karu Vācijai. Tika pārtraukta deportācijas norise. Sākās tā saucamais „Lielais Tēvijas karš”. 1941. gada 1. jūlijā vācu karaspēks ienāca Rīgā, vienlaicīgi arī Jēkabpili un Viesīti.

Sākās Latvijas otrā okupācija. Tuvojoties Viesītei, vācu lidmašīna nometa bumbu Miķēnu mājas dārzā iepretim skolai. Mūsu skolas skolniece Marija Miķēna izskrēja no mājas uz lievenīša, lai paglābtu jaunākos brāļus. Sprādziena rezultātā bumbas šķemba viņu ievainoja. Marija tika nogādāta Viesītes ambulancē (tā atradās Kriškāna mājā Raiņa ielā), kur arī nomira. Meitenei bija tikai 16 gadi.

No šīs bumbas sprādziena cieta arī Jānītis Frišs – trīs gadus vecs puisēns, kurš sprādziena laikā pieskrēja pie loga – plīstošie loga stikli savainoja bērna acis. Vecāki tobrīd bija darbā, un Jānītis mājās viens pats. Kad atskrēja vecāki, bērns vairs neko neredzēja, iestājās tumsa – viņš bija zaudējis acu gaismu. Kaut arī Jānīti nogādāja ar lidmašīnu uz Vācijas acu kliniku, operācija cerēto rezultātu nedeva – redzi viņš neatguva. Vēlāk Frišu ģimene pārcēlās uz dzīvi Rīgā.

Es satiku Jāni Rīgā, kad viņš jau bija beidzis vidusskolu un bija apguvis trompetes spēli. Jānis atcerējās Viesīti – mammu, tēti, saulīti un puķes pie mājas. Viss pārējais bija tumsā tīts. Iespējams, ka Jānis ir vēl dzīvs un staigā ar balto spieķi Purciemā. Viņš tagad varētu būt apmēram 75 gadus vecs. Žēl, ka ar viņu zuduši sakari.

Lūk, divi smagi cietušie Viesītes bērni karā – Marija zaudēja dzīvību, Jānis acu gaismu.

Un tad mēs sākām arvien vairāk izprast, ko nozīmē vārds „karš”. Gribu vēl pieminēt ļoti būtisku sakritību. Marijas klases un sola biedrene bija Elga Krēlis – skolas pārziņa un skolotājas meita, kas līdzīgi Marijai aizgāja bojā īsi pirms kara beigām Vācijā – 1945. gada 18. aprīlī. Tas notika Šverinā. Angļu aviouzlidojuma laikā nomestās bumbas šķemba nāvējoši ievainoja Elgu – 19 gadu vecu jauni. Elgu operēja, amputēja ievainoto kāju, tomēr viņu neizdevās glābt. Māsa Lidija operācijas laikā turēja rokā svečīti, jo elektrības nebija – bombardēšana turpinājās. Svečīte Lidijas rokās izdzisa, un arī Elgas dzīve beidzās. Viņu apglabāja Šverinas varoņu kapsētā. Tāds lik-

tenis piemeklēja abas draudzenes – viesītiertes Mariju un Elgu. Marija tika apbedīta Viesītes pilsētas kapos, pēc vairākiem gadiem viņu pārapbedīja Lietuvā. To veica viņas brāļi.

Arī vācu okupācija 1941. – 1944. gada augstā atnesa gan materiālas, gan morālas grūtības. 1941. gada jūlijā no Viesītes pilsētas uz tuvējo Lūdānu šķūni izveda ebreju ģimenes. Ap 150 cilvēku – veci, jauni, bērni – visi tika nošauti. Par šo genocīdu esmu sīkāk aprakstījis Ata Kļimoviča grāmatā „Personiskā Latvija”, kā arī novada avīzītes pērnā gada septembra numurā. Es pastāstīju pašas redzēto, jo biju aizgājusi uz šo vietu.

Arvien pieauga pārtikas grūtības, tika izsniegtas kartītes, ar kurām varēja nopirkt dažus produktus. Vācu okupācijas valdība izdeva likumu – skolēniem vasaras brīvdienās (no maija līdz oktobrim) bija jāstrādā uz laukiem saimniecībā. Uzrādot apliecinājumu par darbu laukos, varēja turpināt mācības. Tā trīs vasaras brīvdienas laikā es strādāju Viesītes pagasta „Plūdos” pie saimnieka Kalniņa saimniecībā. Tur bija nodarbināti arī krievu armijas gūstekņi – viens karavīrs un viens virsnieks.

Sākās mobilizācija – veidojās latviešu leģioni. Arī Viesītes jaunieši tika iesaukti karā. Vācijas bruņoto spēku rindās karoja ap 100000 Latvijas iedzīvotāju. No tiem padomju gūstā nonāca ap 50000, bet rietumu sabiedroto gūstā – ap 5000 leģionāru. Lielākā daļa gūstekņu tika ieslodzīti PSRS filtrācijas un gulagu nometnēs. Vairums ieslodzīto nekad neatgriezās, arī viesītieši tai skaitā.

Arī PSRS bruņotajos spēkos karoja daudz latviešu – 130. korpus, ko veidoja 1941. gadā saformētā 201. latviešu strēlnieku divīzija, bet 1944. gadā 308. latviešu strēlnieku divīzija. Tā latviešu puīši bija spiesti karot zem svešiem karogiem, daudzkārt brālis pret brāli. Noslēdzoties karam, latviešu leģionāri piederēja pie zaudētājiem. Tas nebija latviešu karotāju zaudējums – viņu zaudējums bija Latvijas nonākšana PSRS otrreizējās okupācijas varā.

Sākās kara noslēguma posms. 1944. gada 7. – 8. augustā notika padomju 22. armijas uzbrukums Krustpilij. Pēc dažām dienām padomju armijas daļas ienāca Viesītē.

Smagas kaujas izvērās Vidzemes augstienē, kur 130. latviešu korpusa cīņas ilga līdz 24. augustam un noslēdzās Vietalvā ar lieliem dzīvā spēka zaudējumiem. Vācieši atkāpās. 1944. gada augustā 4. triecienarmijas štābs neilgu laiku atradās Viesītē. Tika izdota pavēle izpētīt nacistiskās armijas izvietojumu Viesītes apkārtnē, Vārnavas – Jēkabpils virzienā. Uzdevumu izpildot, gāja bojā vairāki padomju kareivji apakšpulkveža Pjotra Novosjolova vadībā. Kritušie tika apbedīti Viesītes „Brāļu kapos”.

Daudzi viesītieši šajā nemierīgajā laikā izbrauca no pilsētas uz laukiem, lai izbēgtu no iespējamajām kara darbībām. Arī mana ģimene apmetās Vārnavas pagasta „Vietniekos”, bet brālis Artūrs ar sievu Jutu „Čibuļu” mājās netālu no „Vietniekiem”. Juta gaidīja pirmā bērniņa nākšanu pasaulē. Tuvojās dzemdības, bet medicīnas palīdzību nebija

iespējams nodrošināt. Bija dzirdami apšaudes trokšņi, debess mala bija gaiša. Viesītē kaut kas dega. Čibuļu māju pagalmā iebrāuca bēgoša vācu motorizētās vienības daļa. Liktenīgi, ka vācu kareivju vidū bija ārsts – ginekologs, kas tajā brīdī bija ļoti nepieciešams – viņš ātri noreāģēja uz notiekošo un sāka gatavoties pieņemt dzemdības. Tās tika novadītas ļoti prasmīgi – piedzima dūšīgs puika, ko vācu ārsts turēja rokās. Viņš bija tik priecīgs un apmierināts, ka viss beidzies laimīgi. Puikam tika dots vārds – Edvīns.

Vācu karavīri devās tālāk – prom no mājām un pazuda. Ļoti gribējās zināt, kas ir noticis Viesītē. Abas ar saimnieka meitu Olgu nolēmām doties uz Viesīti. Ceļā satikām krievu zaldātus, kuri bija nokliduši no savām karaspēka daļām un prasīja kaut kādas koordinātes, ko mēs nezinājām. Nonākot Viesītē, ieraudzījām sagrautas ielas. Sevišķi liela bedre bija iepretim aviūz kioskam un Kriškānu mājai. Pāriet ielu varēja tikai pa uzstādītām koka laipām. Vēl kūpēja krāsmatas Viesītes stacijā – nodegusi bija stacijas ēka. Ap pulksten desmitiem atskanēja sprādziens Raiņa ielā iepretim bibliotēkai. Nacistu atstātā mīna sprāga un izdzēsa dzīvību krievu armijas leitnantam Jevgenijam Golubevam, kas arī tika apbedīts „Brāļu kapos” pie Viesītes Brīvības pieminekļa.

Viesītē mēs ilgi neaizkavējāmies un devāmies atpakaļ uz Vārnavu. Bija nedroši.

Latvijai kara zaudējumu sarakstā bija sagrautas pilsētas, izpostīta ekonomika, lauksaimniecība, bet vislielākie zaudējumi bija cilvēki – kritušie, ievainotie, bezvēsts pazudušie. Karš bija atstājis dziļas pēdas gan tajos cilvēkos, kas dzīvoja Latvijā, gan pa kara ceļiem pasaules malās nonākušajos. Staļiniskā režīma represijas atsākās no jauna. 1949. gada 25. martā deportēja nevainīgus cilvēkus. Lauki sāka aizaukt, piespiedu kolektivizācija ieviesa lauksaimniecībā nesaimnieciskumu un nabadzību.

Staļiniskā režīma izraisītās bailes un nedrošība pilnībā nav izzāgusas arī šodien, kaut gan jau 26 gadus dzīvojam Latvijas brīvvalstī.

Kara beigas piedzīvoja Jēkabpili irētā istabīnā. 8. – 9. maijā pa logu redzēju, kā cilvēki viens otru apsveica un liksmoja. Vēl bija jābeidz ģimnāzijas 12. klase. Izlaidums notika 1946. gada jūnijā sākumā. Bija iecere iestāties augstskolā, iegūt profesiju, bet ģimenes apstākļu dēļ tas nepiepildījās. Šī paša gada 1. novembrī mani uzaicināja strādāt par skolotāju Viesītes pagasta skolā. Iestājos Latvijas Valsts Universitātes neklātienas nodaļā. Kaut gan ligumā biju piekritusi strādāt tikai vienu gadu skolā, iznāca tā, ka pedagoģiskajā darbā nostrādāju 54 sava mūža gadus.

Esmu gandarīta un pateicīga Dievam, ka mana atmiņa ir saglabājusī tik senus pagātnes notikumus, ko esmu izklāstījusi jums, lasītāji!

G. Godiņa

Red. piezīme. Lūgums atsaukties tos viesītiešus, kuru albumos vēl saglabājušās bildes, kurās būtu redzama kara skartā Viesīte. Mēs tās labprāt ieskanētu un atdotu atpakaļ īpašniekiem.

Mana labā, mīlā skolotāja Alma Bagātā (dzim. Lejiņa)

Tad, kad tuvojas septembris, mēs katrs vairāk vai mazāk domās un atmiņās esam savā skolā, atceramies savus skolotājus. Mums šis laiks likās vispiemērotākais, lai turpinātu avīzītes aprīļa numurā aizsāktās atmiņas par skolotāju Almu Bagātu, jo drīz vien pēc aprīļa avīzes iznākšanas mūsu rokās nonāca vēl viens – bijušās viesītiertes Rasmus Janšones – atmiņu stāsts par skolotāju, kas ilgus gadus glabājies pie nu jau aizsaulē aizgājušās viesītiertes Valijas Kleščevskas.

Es nebiju to skolēnu skaitā, kas savas skolas gaitas sāka Viesītes pilsētas pamatskolā, kur skolotāja A. Bagātā mācīja latviešu valodu, sākot no ĀBECES. Tieši šī Ābece vēlākos atmiņu stāstos viņas skolēniem palikusi atmiņā visspilgtāk, jo skolotājai nebija vis vienkāršā, ar gaiļi uz vāka, bet liela saliekamā Ābece ar skaistiem burtiem, kurus bija darinājis Kārlis Bagātais, Viesītes pilsētas valdes sekretārs, kas bija mācījis arī gleznošanu.

Es skolotāju Bagātu iepazīnu no vidusskolas laikiem. Viņa vadīja skolas dramatisko pulciņu. Zināju gan viņu jau agrāk, jo nebija jau tāda viesītieša, kas Bagātās kundzi nezinātu. Kur arī viņa neparādītos – uz ielas, veikalā, satrikojumā, apkārtējo uzmanība bija pievērsta viņai. Viņai, kas vienmēr bija eleganti ģērbta, ļoti laipna, korekta, skaista. Viņa, kas gāja pati ar savu gaismu.

Skaista bija arī skolotājas māja. Es neatceros dzirdējuši, ka skolotāja būtu teikusi – dzīvoklis. Vienmēr – mana māja. Dzīvokli greznoja viņas pēc Madernieka metiem un viņas vīra Kārļa krāsās pieskaņotiem dzīpariem izšūtie gobelēni, smalkā rakstā rotātas sedziņas un spilveni, dažas mākslinieka Pladera studijas un vienmēr ziedi: rudenos virši un ziemā – skuju zars. Bagātās kundzes mīļākais gadalaiks bija lapu krāsām bagātais rudens. Skolotājas gobelēni kādreiz bija izstādīti rokdarbu izstādēs, bet smalkie sedziņu raksti vēl šodien rotā dažu viesītiešu mājas, jo skolotāja labprāt dalījās rakstu izvēlē, krāsu vai rokdarbu tehnikas apguvē ar savām skolniecēm, kaimiņnienēm un draugiem.

Bieži vien mēs, dramatiskā pulciņa dalībnieki, ciemojāmies viņas mājā. Man liekas – neaicināti. Ja bija kāds svarīgs un arī mazāk svarīgs jautājums, pirms vai pēcizrādes iespāidi – mēs bijām pie viņas. Vienmēr sirsnīgi uzņemti. Sasēdāmies kur nu kurais, runājām, spriedām un dažreiz dziedājām. Kafijošana, kas tik aktuāla šodien, toreiz nebija pieņemta. Un kur tad

tik daudzus pacienāsi! Galdā bija – rudenos āboli (pašu atnesti), dažreiz cepumi un pa retam konfektes. Vēlāk, pēc skolas

Viesītes vidusskolas 1975. gada izlaidumā skolotāja A. Bagātā kopā ar absolventi Ilzi Lazdu.

beigšanas, kad dzīvoju Rīgā, braucu uz Viesīti caur Sunāksti, kur kapos atdusējās mans vīrs, pirmais mūsu skolas zelta medaļnieks Jānis Kučpints, un pie skolotājas pārnakšņoju. Mēs kļuvām ļoti tuvas, un es daudz ko no viņas mācījos! Vispirms galda kultūru. Skolotāja kulināre gan nebija, bet nekad visvienkāršākais aizsāks netika ieturēts bez galda servēšanas. Nekad maize netika uzlikta tāpat vien. Baltais izšūtais galdauds, maizes sedziņa un vecie labie Ulmaņlaika trauki. Jaatzīstas, ka forma pārspēja saturu, jo materiālie apstākļi, it sevišķi pēc Kārļa nāves, Bagātās kundzei bija visai pieticīgi, lai neteiktu vairāk.

Es apbrīnoju skolotājas sirsnīgo attieksmi pret vīru. Ārēji Kārlis Bagātais līdzās savai krāšņajai kundzei likās mazāk nozīmīgs, bet kāda cieņa un saskaņa valdīja viņu starpā. Atceros – vienreiz iebraucu Viesītē un skolotāja bija slimnīcā. Mēs ar Kārli Bagātu gājām viņu apciemot. Skolotāja iznāca priekšelpā kā parasti saposusies, un Kārlis saņēma viņas roku un noskūpstīja. Šodien šāds žests pieņemšanās liekas parasta pieklājības parādīšana pret vecāku dāmu, bet toreiz, vērojot šo divu pensionāru neviltoto sirsnību, man acīs sariesās asaras. Atceros, tas jau bija pēc Kārliša nāves, kad mēs abas vakarā ilgi runājām, skolotāja man stāstīja par savu jau-

nību, kas pēc pirmā pasaules kara bija ļoti skaudra. Kara laiks, bēgļu gaitas Kazaņā un tad Rīga, un lolotais sapnis – skatuve.

Viņa stāstīja, kā lika iestātiesāmenus (liekas, Zeltmata kursus) un viņai vajadzēja runāt no „Mērnieku laikiem” Lienas ārprāta skatu. Bet apstākļi bija tik spiedīgi, ka loloto lielo sapni nevarēja piepildīt. Vajadzēja strādāt. Līdzīga situācija bijusi arī Kārlim. Sācis gleznošanas studijas, bet ikdienā bijusi stiprāka. Tā viņi abi, jaunieši no vienas puses, viens otru sapratuši, iemīlējušies un nolēmuši cienīt un mīlēt viens otru līdz mūža vakaram. (No tiem laikiem draudzība ar Pladeru un J. Jaunsudrabiņu.)

Es bieži esmu domājusi, kas bija tas divainais suģestējošais Almas Bagātās spēks, kas viņu pacēla pāri savai apkārtnei? Tik daudzi cilvēki ir glīti ģērbti, laipni, bet... Man liekas, ka tā bija skolotājas īpašība katrā cilvēkā saskatīt personību, vienalga, vai tas bija skolēns, priekšnieks vai vienkārša lauku māmulīņa. Atceros gadījumu ar kādu skolēnu, varbūt 4. vai 5. klases zēnu. Mēs šodien teiktu – zēns no nelabvēlīgas ģimenes. Skolotāja rājās, zēns pretī, un tad, kad likās – no viņa atskanēs visai skarbs vārds, Bagātā teica: „Tev tomēr ir laiks. Es vakar redzēju, kā tu pastaigājies ar savu mazo māsiņu.” Un to viņa pateica tik sirsnīgi, ka zēns atvainojās un konflikts bija likvidēts. Vai arī cits gadījums. Es vairs neatceros, ar kuru no mums tas bija. Skolotāja teica: „Es zinu, Tu to izdarīsi.” Viņa apelēja pie mūsu visu labākajām īpašībām, un mums gribējās būt tik labiem. Tādus viņa mūs visus, mazos un lielos, redzēja. Nekad es neredzēju Almu Bagātu aizvainotu, dusmīgu, ļoti satrauktu. Viņa vienmēr bija savaldīga, ieturēta, korekta. Tikai vēlāk, kad iepazīnāmies tuvāk, es uzzināju, cik viegli bija viņu aizvainot, cik ļoti sāpēja kritisks vārds, mazākā netaisnība. Viņa to prata paturēt pie sevis, ārēji neparādot.

Skolotāja bieži runāja par saviem audzēkņiem, sekoja viņu dzīves gaitām. Atceros, kā viņa priecājās par Edvīna Vecumnieka, toreiz vēl ne tik slavēta arhitekta panākumiem. Bieži minēja Imantu Geidānu, māsas Bernes un daudzus citus. Arī dzīves pēdējos gados skolotāja bija cilvēku cienīta un mīlēta. Cik daudz laba viņa man stāstīja par savām kaimiņnienēm Margu un Veltu. Viņa man palikusi atmiņā kā īsta Dāma. Vārda vislabākā nozīmē.

R. Jansone - Kučpinte
2004. gada novembrī
Foto no K. Holšteina
personīgā arhīva

Latvijas brīvības cīnītāju piemiņas diena un Viesītes Brīvības baznīca

*Dievs, stiprini, ka stāvam droši
Par dzimto zemi, tautas brīvību!*

Katru gadu Latvijā 11. augustā atzīmē Latvijas brīvības cīnītāju piemiņas dienu. Tieši šajā datumā 1920. gadā Rīgā parakstīja Latvijas un Padomju Krievijas miera līgumu. Līdz ar to 11. augusts tiek uzskatīts par Latvijas 1918. - 1920. gadu Brīvības cīņu noslēgumu. Interesants ir fakts, ka pamiera līgums starp Latviju un Padomju Krieviju tika noslēgts jau 1920. gada 1. februārī, bet tika turēts stingrā slepenībā. Visu pavasari Padomju Krievijas pierobežā turpinājās izlūkģājieni un nelielas apšaudes, tikai aprīlī Maskavā sākās miera sarunas, kas pēc tam turpinājās Rīgā. Galvenās domstarpības bija par Latvijas Republikas un Krievijas PFSR robežliniju. Latvija piekāpās Drisas apvidū, bet Krievija - Pitalovas apvidū, no kuru teritorijām tika izveidots Jaunlatgales apriņķis, no 1938. gada - Abrene.

Zīmīgs 11. augusts ir arī Viesītei. Tieši 1935. gada 11. augustā tika iesvētīts Viesītes atbrīvošanas piemineklis (tagad Viesītes Brīvības piemineklis). Pēc akmeņkaļa Voldemāra Treija meta somu granītā atveidoja senlatvju karavīru, kurš sveic sauli, ar iekaltu uzrakstu „Brīvība, tautas dzīvība”.

Un atkal 11. augustā, tikai jau 1937. gadā, Brīvības cīnītāju piemiņas dienā iesvēta pamatakmeni jaunajai baznīcai – Viesītes Brīvības baznīcai. Akmeni iesvēta Sēlpils iecirkņa prāvests H. Millers, piedaloties mācītājiem Z. Cīrulis un J. Strubis.

Pirms tam viesītiešiem nebija savas baznīcas. Tuvākās baznīcas atradās Sunākstē, Saukā un Biržos. 19. gs. Āžu miesta draudzes locekļi mēroja tālu ceļu uz šīm baznīcām. Tāpēc 1874. gadā Viesītes pagasta skolā sāka noturēt dievkalpojumus, kur arī pieņēma svēto vakarēdienu, kristīja un laulāja. Šodien Viesītes Brīvības baznīcas kapelā atrodas krusts no šīs skolas, pie kura savulaik tika kristīts Latvijas Universitātes un Rīgas Medicīnas institūta profesors, ķirurgs un veselības aprūpes organizētājs Latvija Pauls Stradiņš. Pagasta skolā noturēt dievkalpojumu bija diezgan sarežģīti, jo vajadzēja vismaz divas klases un uz katru dievkalpojumu bija jāizceļ siena starp klasēm. 1928. gadā Viesītei piešķīra pilsētas tiesības un strauji pieauga iedzīvotāju skaits. Radās jautājums: kā var būt pilsēta bez savas baznīcas?

Tajā laikā Viesītē dzīvoja daudzas uzņēmīgas un enerģiskas sievietes. Tieši viesītiētes 1932. gadā nodibina Sunākstes evaņģēliski luteriskās draudzes Viesītes novada sieviešu komiteju Ievas Lucas vadībā. 1933. gadā Viesītes novada sieviešu komiteja pārveidojas un uzstāda mērķi: uzticīgā, neatlaidīgā un pašizlīdzības pilnā darbā savākt līdzekļus jaunās Viesītes baznīcas būvei. Komitejas vadību pārņēma Elza Krieva. Pateicoties komitejas neatlaidīgajam darbam, draudzes locekļu, sabiedrisko organizāciju un kaimiņu atbalstam, tiek savākti tik daudz līdzekļu, ka 1937. gada vasarā var sākt domāt par baznīcas pamat-

Viesītes Brīvības baznīcas altaris.

mens ielikšanu.

Uz sieviešu komitejas, draudzes locekļu, mācītāja un aizsargu vēlēšanos baznīca tiek nosaukta par Brīvības baznīcu. Kā rakstīja mācītājs Zelmārs Cīrulis 1940. gadā, pamatojums bija šāds:

- 1) tieši Brīvības cīnītāju piemiņas dienā tika iesvētīts baznīcas pamatakmens;
- 2) baznīcai pretī atrodas Viesītes atbrīvošanas piemineklis;
- 3) tieši no Vales kalniņa 1919. gada 14. oktobrī brīvības cīnītāji dod Bermonta bandām izšķirošu triecienu.

Baznīcas būvdarbi rit ļoti sekmīgi, un jau 1937. gada 6. decembrī tiek svinēti spāru svētki. Baznīcas celtniecību vada būvkomisija Viesītes dzelzceļa depo darbnīcas pārziņa Teodora Bisenieka vadībā. Tieši T. Bisenieka enerģiskā darbība, visu pilsētas un pagasta iedzīvotāju un sabiedrisko organizāciju aktīvā dalība ļauj tik īsā laikā uzcelt baznīcu. Aktīvas ir visas 53 Viesītes novada sieviešu komitejas locekles Johannas Meijas (1938. gads) un Annas Krēlis (1939. gads) vadībā.

1939. gada pirmajā adventē (3. decembrī) notiek jaunās baznīcas iesvētīšana. Zvana izgatavošana Tosmārē aizkavējas par dažām dienām, un to iesvēta mācītājs Zelmārs Cīrulis 1939. gada 17. decembrī. Baznīcā trūkst altāra gleznas, solu, griestu lustras un ērģeļu. Baznīcas iesvētīšanā piedalās neredzēti liels cilvēku skaits. Viss sākas ar atvadu brīdi Viesītes pagasta pamatskolā, kur dievkalpojumi tika noturēti 65 gadus, tam seko kopējs gājieni ar arhibīskapu prof. Teodoru Grinbergu priekšgalā uz jauno baznīcu. Visa ceļa garumā goda sardzē stāv skolu jaunatne. Pie baznīcas durvīm T. Bisenieks nodod baznīcas sudraba atslēgu draudzes priekšniekam Fr. Burkevicam, savukārt draudzes priekšnieks tās nodod arhibīskapam. Baznīcas iesvētīšanas dievkalpojumā piedalās Jaunjelgavas draudzes mācītājs A. Zemnieks, Saukas - Elkšņu draudzes mācītājs J. Strubis, Seces draudzes mācītājs J. Lapīns,

Viesītes draudzes mācītājs Z. Cīrulis un Biržu draudzes mācītājs J. Nusbaums.

Viesītes Brīvības baznīcas būvplānu veidoja ievērojamais arhitekts prof. Pauls Kundziņš. Savukārt draudzes loceklis P. Stradiņš apmaksāja plāna izstrādi. Zemi dievnamam dāvāja Viesītes pagasta pašvaldība un „Kobuču” mājas saimnieks P. Silenieks. Visi baznīcas būvdarbi līdz baznīcas iesvētīšanas dienai izmaksāja 31975,49 latus, neskaitot tā saucamās brīvklaušas, ko pildīja Viesītes pilsētas un pagasta iedzīvotāji. Pēc celtniecības sieviešu komitejas rīcībā palika 3000,- latu, kurus savā testamentā baznīcai bija novēlējusi mirusi Viesītes aptiekas īpašniece Osterhofa. Par šo naudu bija plānots samaksāt par zvanu un altāra gleznu.

Iepriekš rakstītais parāda, ka Viesītes Brīvības baznīca ir unikāla celtnie Viesītē un Sēlijā. Tautas būvēta, brīnišķīga arhitektūra, fantastiska vieta – savdabīgais Valeskalniņš, tas viss parāda, ka baznīca nav tikai vietējais kultūras piemineklis, bet ir arī brīvās Latvijas simbols. Simbols, kurš nav novērtēts un saņemts. Žēl, ka šādu unikālu brīvības simbolu neredz valdības pārstāvji. Pēdējā laikā ir sarošījusies Viesītes evaņģēliski luteriskā draudze, lai kaut cik saglabātu dievnamu, kas pamazām iet bojā. Arī Viesītes novada dome palīdz, bet tai nav tādu līdzekļu, lai nopietni varētu runāt par šīs būves atjaunošanu un renovāciju. No centrālās valdības nav bijis nekāda atbalsta. Ar skumjām jāsecina, ka bijušie un pašreizējie viesītieši neredz šī Latvijas brīvības simbola pērli. Nobeigumā ar cerībām gribu citēt bijušā Viesītes Brīvības baznīcas mācītāja Artūra Čikstes vārdus: „Uzvarēs gaišie gara spēki, kas staro no Kristus krusta! Uzvarēs mīlestība, un krustā ir tas spēks, kas klidinās tumsu.”

Autors pateicas Viesītes evaņģēliski luteriskās draudzes loceklei Hedvigai Zeltnas k-dzei par šī raksta inicializēšanu.

Viesītes Brīvības baznīcas draudzes priekšnieks J. Miezeris

Arnolds Baumanis*

Tik daudzas upes jāšķērso, lai tiktu
mājās,
Tik tālu vēl ir dzimtā puse, sēta,
Kur kādreiz bērniņ's sapņi tika risināti,
Un ilgu ziedi pīti vainagā.

Ir tik daudz iets pa šķērsiem ceļiem,
Ir tik daudz sapņu kalniem pāri kāpts,
Sauc kāda balss un lēni māj ar roku:
„Draugs neej projām – nāci atpakaļ.”

Tur tevi gaida siltie vasar's rīti,
Tur tava stīpa, ar ko tik daudz skriets,
Tur Valeskalna priedēs skan vēl bērniņ's
smiekli,
Un takās pēdas vēl, kur tik daudz
skriets.”

Ak, Viesīte, tu mana bērniņ's aukle:
Tur tirgus laukums, Gaiļa dzirnavas.
Tur mazais bānīts elsdams raušas
kalnā,
Varbūt tas guris nāk no Daudzevas?

Tur Ruduškals un Siņķelkalna egles,
Kur deju soļos putekļus ir mīts.
Tur rudens saulē liesmo Siņķelbirze,
Kur līgots un daudz vainagu ir pīts.

No stacijas uz Dzirnāv's ielas pusi –
Šis ceļš tik pazīstams ir man.
Tur bezrūpībā dienas laistās ganam,
Kur ilgu putniem spārni auga tad.

Tur vēl arvien aust bērniņ's saules rīti
Un jaunība tur raugās dzīves spoguļi,
Tur stāv vēl dzīves goda vārti pīti,
Caur kuriem reiz uz svešumu ir projām
iets.

Bet paiet laiks, pūš sveši, auksti vēji,
Un ilgu putni noguruši jau.
Tie, svešos ceļos maldījušies, aiziet
Un nekad, nekad tie nenāks atpakaļ...

* Mums ir samērā maz ziņu par šī dzejoļa autoru. Zināms vien tas, ka autors ir dzimis Viesītē pagājušā gadsimta 20. gadu sākumā, šeit beidzis skolu, strādājis uz dzelzceļa, bet Otrā pasaules kara nogalē devies bēgļu gaitās, kas to aizvedušas uz ASV. Tur nodzīvojis visu savu mūžu un miris. Lai arī viņš nekad vairs nav apmeklējis dzimto pusi, sirdī tā palikusi uz mūžu. Savas izjūtas un emocijas autors atspoguļojis šajā dzejolī. Nu tas nonācis mūsu rokās, un mums likās svarīgi to publicēt tieši šajā mēnesī, kad svinējam mūsu pilsētas svētkus un suminājam Viesīti.

Katoļu dievnamam uzliek torni un krustu

Pirmdien, 24. augustā, ar ceļamkrāna palīdzību tika uzlikts tornis Viesītes Sv. Franciska Romas katoļu baznīcai, kas tiek celta Raiņa ielā 61A. Savukārt ceturtdien, 27. augustā, tika uzlikts arī krusts.

Kopā ar metāla krustu tornis ir 9,60 metrus augsts. Uzlikts uz dievnama, tas sniegsies 24 metru augstumā virs zemes.

Draudzes diena Saukā

Katru gadu jūlija ceturtajā svētdienā notiek Saukas ev. lut. draudzes diena. Šogad saulainā 26. jūlija diena mums iesākās ar Gruzijas un Igaunijas kopražojuma filmas „Mandarīni” noskatīšanos. Pārdomas kā pēc sprediķa... Mīli savu tuvāko kā sevi pašu – tāda ir filmas vadlīnija, bet kā iemīlēt savu ienaidnieku? Caur kara šausmām – ieroču stobriem, asinīm, pazaudētām dzīvībām – samanāma maza, mazītiņa cilvēkmīlestība, kas pāraug lielā, patiesā Mīlestībā. Mīlestībā, kādu to iecerējis pats Dievs.

Dienas turpinājumā – dievkalpojums ar kristībām un dziedāšanu. Svinīgi un skaisti... Pateicības vārdi un ziedi darbīgajiem organizatoriem.

Pēc dievkalpojuma – pusdienas, ko sarūpēja Viktora Ļahtiņina kroga pavārites. Visi draudzes dienas dalībnieki varēja baudīt plovu. Paldies visiem tiem, kas bija atnesuši cienastu pusdienu galdam un gardumus pie tējas un kafijas!

Pēcpusdienā varējām „paceļot pār novadiem”. Paldies par skaistajiem foto mirkliem Imantam Rancānam! Viņa fotogrāfijās – mirdzoši ezeri, saules rotāšanās ūdeņos un milzīgi plašumi... Daudzi ieraudzīja, kā no augšas kopskatā ar skaisto apkārtni izskatās viņu mājas.

Noklausījāmies arī brīnišķīgu koncertu, ko sniedza Elza un Juris, kā arī Līvānu ev. lut. draudzes dziedātāji Maijas vadībā.

Dalību svētkos bija apsolījis bīskaps E. Alpe, bet viņš nevarēja ierasties. Atvaļinotajiem visiem, kas bija nākuši, lai dzirdētu, redzētu un satiktu bīskapu. Jums noteikti būs tāda iespēja kādu citu reizi.

Paldies ikvienam, kas piedalījās svētku norisē, kā arī visiem, kas ņēma dalību to vadīšanā!

Uz tikšanos Saukas draudzes svētkos nākamgad!

M. Kleščevska,
R. Davidāne, V. Piekuss

Cien. Viesītes novada pensionāri, seniori un vecākās paaudzes cilvēki!

Viesītes Kultūras pils un Viesītes novada Sociālais dienests

Jūs visus mīli aicina uz

ATPŪTAS PĒCPUSDIENU

š. g. 26. septembrī plkst. 16:00

Viesītes kultūras pilī.

Līdzī nemsim nelielus „groziņus”, saulainu un priecīgu noskaņojumu.

Aicinām būt atsaucīgiem!

IEEJA BRĪVA

„Laidiet bērniņus un neliedziet tiem pie manis nākt, jo tādiem pieder Debesu Valstība.”
Mateja ev. 18 : 1-5

MĀCĪBAS ATSĀK EVANĢĒLISKI LUTERISKĀS DRAUDZES SVĒTDIENAS SKOLA.

Pirmā tikšanās 2. oktobrī plkst. 17.00

svētdienas skolas telpās.

Gaidīsim!

Skolotājas
Larisa un Gunda

Pieminam aizsaulē aizgājušos...

Saņem, labā zemes māte,
Vienu jaunu dvēselīti,
Apsedz viņu silti, silti
Savām smilšu villainēm.
(L. t.dz.)

Vilnis Plāns

29.10.1936. – 26.06.2015. Rites pagasts

Jurgis Laimonis Žuks

11.02.1941. – 07.07.2015. Viesīte

Elvira Ribāka

19.08.1931. – 09.07.2015. Viesītes pagasts

Viktors Petjukevičs

16.01.1953. – 16.07.2015. Elkšņu pagasts

Lukija Zubkova

13.07.1933. – 27.07.2015. Viesītes pagasts

Aleksandrs Strumskis

13.11.1958. – 02.08.2015. Rites pagasts

Jānis Kārklīņš

19.08.1962. – 08.08.2015. Viesīte

Anfija Ravinska

28.12.1928. – 09.08.2015. Viesīte

Anna Galvanovska

01.02.1913. – 18.08.2015. Viesīte

Izsakām līdzjūtību piederīgajiem!

Tu esi kā mazs taurenīts
Vasaras puķu vidū.
Kā plaukstošs ziedu zariņš
Mātes prieks un saules stariņš!

Viesītes novada
dzimtsarakstu nodaļa
mīļi sveic Viesītes novada
jaundzimušos -
Elizabeti, Zani, Amēliju, Kristoferu,
Kristapu, Alisi un Gustavu!

Novēlam vecākiem mīlestību, pacietību,
izturību un sirds siltumu, audzinot
bērniņus!

No 24. augusta līdz 21. septembrim Viesītes Kultūras pilī apskatāmas FOTOGRAFĪJU IZSTĀDES

- Latvijas Kāzu Fotografu asociācija „2014. gada kāzas” /vestibils/
- Guntis Pilsētnieks „ŪDENS SPĒLES” /Tradīciju zāle/
- Latvijas Kultūras akadēmijas Kultūras koledžas fotogrāfijas specializācijas absolventu trīs fotogrāfiju sērijas /Izstāžu zāle/:

Marts Jurkovskis „AINAVA PĒC NOTIKUMA”,
Līga Vējiņa „DIALOGS PADOMJU TELPĀ”,
Madara Mainiņa „PALIKT KLUSUMĀ”.

Nepalaid garām septembri!

Radošas atklāsmes un interesantas tikšanās viesītiešiem un arī pārējiem novada iedzīvotājiem solās sniegt septembris. Mēnesī, kas mūsu apziņā jau tradicionāli saistās ar Dzejas dienām, piedāvājam vairākus pasākumus, kuri varētu patikt cilvēkiem ar ļoti dažādām interesēm.

Mēneša sākumā aicinām uz Paula Straidiņa skolu, kur **5. septembrī** notiks viesītiem **Alfredam Godiņam** (18.03.1924. – 26.02.2014.) veltītās piemiņas izstādes atklāšanas pasākums „Kā pašķirt to aizkaru...” Ideja par šādas izstādes veidošanu radās jau neilgi pēc viņa nāves, apzinot meistara mūža radošo

veikumu. Domāju, ka tie viesītieši, kas pazina un atceras Alfredu, piekritīs, ka viņš bija kluss darbarūķis, kura rokas spēja radīt brīnišķīgas lietas, turam piemita radošā dzirksts – Dieva dots talants. Pēc profesijas virpotājs, metinātājs, bet pēc sava sirds aicinājuma – metālkalējs, kokgriezējs, kamīnmeistars un arī gleznotājs. Metāls un koks bija tie materiāli, kas viņam bija vistuvāk sirdij - iepazīti un iemīļoti. Meistarīgie metāla darinājumi vēl joprojām redzami daudzviet – atpūtas bāzē „Pērļīte”, A. Žilinska dzimtajās mājās „Lejas Arendzānos”, Viesītes Brīvības baznīcā, pie paša meistara mājas u.c. Brīvajā laikā no koka, metāla, dzintara tapuši dažādi mākslas priekšmeti. Viņa metālkalumi un koka svečturi, šķīvji un dažādi suvenīri, kā arī gleznas, ko Alfreds gleznoja gan akvareļi, gan ar eļļas krāsām, laika gaitā aizceļojuši pa visu Latviju, gan arī

raduši mājvietu pie viesītiešiem tepat, Viesītē. Daļa darbu kā mīlas atmiņas palikuši viņa pašiem tuvākajiem cilvēkiem.

Par Alfreda personības daudzpusīgumu liecina arī viņa aizraušanās ar sportu. Jaunībā viņš nodarbojās ar svarcelšanu un kļuva par Viesītes svarcelšanas sekcijas dibinātāju un treneri. Kopā ar puīšiem no depo un vidusskolas pelnīti diplomu ne tikai Latvijā, bet arī Brestā un Lietuvā.

Izstāde piedāvā ieskatu A. Godiņa radošajā veikumā, kā arī atspoguļo viņa dzīvi un personību.

Izstādes atklāšana – plkst. 15.00. Kopā ar Alfreda pašiem tuvākajiem cilvēkiem atcerēsies viņu un godināsim viņa piemiņu. Laipni aicināts ikviens!

Savukārt **10. septembrī plkst. 13.00** visus interesentus uz tikšanos Viesītes kultūras pils Kino un konferenču zālē aicina vides aizsardzības entuziasts, dabas pētnieks **Guntis Eņiņš**. Viņš jau kopš 1975. gada pēta Latvijas dabas pieminekļus. Ir apzinājis un aprakstījis vairāk nekā 900 dižkokus. PSRS laikā G. Eņiņš panāca, ka tiek aizliegta dižkoku spridzināšana. Nodarbojies ar dižakmeņu, kultakmeņu, alu, pazemes ezeru pētīšanu. Ir vairāku pilskalnu atklājējs. Publicējis vairāk nekā 600 rakstu, ir vairāku grāmatu autors un līdzautors.

Izdevniecība „Lauku Avīze” šogad laidusi klajā viņa grāmatu „Nezināmā Latvija”, kurā ir aprakstīti vairāk nekā 70 pārsteidzoši dabas veidojumi un objekti Latvijā. Autors tajā rāda Latviju tās skaistumā un bagātībā. Vēstures elpa un dabas spēks ir radījis vietas, kas liek aizrauties cilvēka elpai – kā brīnums un atklāsmes. Mūsu zemē ir ne vien peldošas salas, bet arī Eiropā resnākais kadiķis, Baltijā vislielākā ala, dižākā liepa, dziļākais un salām bagātākais ezers un vēl neskaitāmas skaistas un aizraujošas vietas. G. Eņiņš saka: „Šī grāmata ir ne tikai ceļvedis tūristiem, bet arī ceļvedis domāšanā un meklēšanā, ceļvedis Latvijas saprašanā, izprašanā, novērtēšanā, ceļvedis Latvijas mīlestībā. Gribētos, lai šo grāmatu varētu saukt arī par jaunu atklāsmju grāmatu. Es ceru, ka izdosies nosargāt mūsu latvisko aina-

vu, skaistāko Eiropā, un latviskās vērtības: vietvārdus, dižkokus, lauku mājas un saimniecības, dabas pieminekļus, klinšu

rakstus ar buramburtiem, alas, akmeņus, ezerus, upes, avotus, zemi, latvisko kultūru.”

Gribas vēl piebilst, ka G. Eņiņš ir arī ļoti interesanta personība, kas savos 82 gados ir jauneklīgas degsmes pilns. Atnāciet uz tikšanos un jūs noteikti uzzināsi daudz jauna un interesanta!

Septembra nogalē pie mums Viesītē atkal viesosies rakstniece **Dace Judina**. Pirmo reizi ar rakstnieci tikāmsies 2013. gada rudenī, kad iepazīsim viņu kā aizraujošu detektīvu autori. Šoreiz kopā ar rakstnieci būs arī mūziķis Arturs Nīmanis. Dialogā par kopdarbu – dzejas un eseju izlasi „Divi. Pusnakts sarunas” - mūsu viesi rosinās aizdomāties par dzīvi, laiku, savstarpējām attiecībām, mīlestību, kā arī - par intelekta, emociju un gribas harmoniju. Noskaņu kaleidoskopu papildinās elektroniskā mūzika un ģitārbalādes. Neizpaliks arī sarunas par D. Judinas jaunākajiem detektīvromāniem, tāpēc rakstniecei daļrādes cienītājus aicinām apmeklēt pasākumu, kas notiks **25. septembrī plkst. 15.00** Viesītes kultūras pils Kino un konferenču zālē, un gūt iedvesmojošus mirkļus!

Tik daudzkrāsains – gluži kā koku lapas, kas septembrī nemanot iekrāsojas visās varavīksnes krāsās – pasākumu ziņā būs septembris. Ļoti ceram, ka būsiet šo pasākumu aktīvi līdzdalībnieki!

Pasākumu rīkotāju vārdā – L. Griškēna.

Gaidām jūsu atsauksmes, ierosinājumus, vēstules un kritiku Viesītes bibliotēkā Smilšu ielā 2.

Tirāža 1300 eks. Izdevuma redkolēģija: L. Griškēna, G. Plēsuma, G. Dobrovska, S. Lūse un I. Černaуска. Paldies visiem, kuri palīdzēja numura tapšanā! Ja vēlaties sniegt mums informāciju, kuru vēlētos publicēt, zvaniet pa t. 65245173 vai 65245179, mob. 20212409, e-pasts: biblioteka@viesite.lv, viesnovvestis@inbox.lv; avīze lasāma arī www.viesite.lv. Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli. Iespiests: SIA “Erante”, www.erante.lv